CONSTITUTIONES
Primi.
CAPITULI GENERALIS
MIECHOVIENSIS,
Ordinis Canonicorum Regularium, Custodum S. Sepulchri Domini, Hierosolymitani.

SUB

Jllustrissimo & Reuerendissimo Domino

D. MATHIA ŁUBIENSKI

Præposito Generali, Professo ejusdem Ordinis, *DEI & Apostolicæ Sedis Gratiâ, Episcopo Chełmensi; demum Archiepiscopo Gnesuensi, Primate, Primoq; Principe, ac Legato Nato Regni Poloniæ, & Magni Ducatûs Lithvaniæ.*

Annô Domini MDCXX.
Ad diem XIX Octobris; celebrati.

Ad Conventum ... applicatur

A S. Sede Apostolica

Antonius **APPROBATÆ.** Woliniewicz

Cum facultate Jllustrissimi & Reverendissimi Domini, D. Loci Ordinarii sub Prælum traditæ Annô 1626.

Denuò curâ & impensîs.

Reverendissimi M. JACOBI RADLINSKI, Sacræ Theologiæ Doctoris, ejusdem Ordinis Præpositi Generalis, Jnfulati;

additis Decretis Summorum Pontificum,
à Regularibus quotannis legendîs.

REIMPRESSÆ.

Typîs Collegii Sandomiriensis societatis JESU, Annô Domini, 1747.

APPROBATIO.

JOANNES FOXIUS J. U. Doctor Ecclesiæ Cathedralis Cracoviensis Archidiaconus, unus ex Censoribus Librorum imprimendorum ab ILLUSTRISSIMO *&* REVERENDISSIMO DOMINO *Loci Ordinario deputatus, hasce Constitutiones Religioni Ordinis Custodum* SEPULCHRI *Domini servientes, legi, easque optimô zelô Superiorum conscriptas, ac Religiosis ad perfectam institutorum suorum observantiam facem præferentes, utiliter imprimi posse censeo. Cracoviæ die 13. Martij Annô 1621.*

PRÆFATIO

MATHIAS ŁUBIENSKI

CANONICORUM REGULARIUM, CUSTODUM SS. SEPULCHRI DOMINI, HIEROSOLYMITANI; PRÆPOSITUS GENERALIS, NOMINATUS EPISC: CHELMENSIS. &c.

Universis Religiosis nostris Fratribus, Salutem in Domino.

POsteaquàm Divinâ vocatione, & vestrâ concordi voluntate, ad sustinendum munus Generalis Præpositi, Ordinis Canonicorum Divi Augustini, Custodûm Sepulchri Domini, admoti sumus; continuò sentientes, quàm grave onus humeris nostris impositum susceperi-

rimus, eò causam, studiumq; nostrum contulimus, ut præscriptam à majoribus nostris Religiosæ vitæ normã inspiceremus, universique Ordinis nostri Religiosos, & loca Ecclesiasque eorum curæ commissas, institutâ & peractâ generali visitatione, lustraremus, ut & nos eorum vultus, actusque, & conversationem notam haberemus, & illi vicissim Pastoris voce, & cohortatione auditâ, ad suam sibiq; subiecti populi curandam salutem, animarentur. Quibûs ex animi nostri sententia, Divinâ nobis suffragante gratiâ peractîs, reliquum erat, ut coactâ universi Ordinis nostri Hierosolymitani congregatione, consilium caperemus, quâ ratione, quod per Prophetam Ezechielem nos Dominus facere iubet, id quod in grege nostro infirmum erat, consolidaremus, quod ægrotum sanaremus, quod confractum alligaremus, quod abjectum reduceremus, & quod perierat, quæreremus: Leges & constitutiones majorum nostrorum, magna ex parte abusu & desvetudine abrogatas, formaremus, alias quas præsens rerum status poscebat, conderemus. Quod quidem, aliîs negotiîs, & curîs utcunq; soluti, hisce diebus præstitimus: convocatâ & peractâ Synodo nostri Ordinis, in qua more institutôq; majorum nostrorum, ex consilio & assensu omnium Fratrum, Constitutiones Ordinis, & instituto nostro, in quo nos Domino famulaturos, juratâ fide spopondimus, consentaneas, sanximus, condidimusque: quas Religiosorum &

docto-

doctorum hominum censurâ examinatas & approbatas, vestræ imprimis utilitati, vestræ saluti deservituras, in lucem damus. Hortamur igitur vos in Domino, & per viscera misericordiæ Dei obsecramus, ut non ad legendas modo has Constitutiones, sed multò magìs ad implenda & exequenda ea, quæ illîs salubriter præscripta vobis proponuntur, animum adiiciatis. Vestra hic agitur salus, vobis, & gregi curæ vestræ commisso, omnis hac in parte nostra desudavit solicitudo, quam vos gratîs animîs excepturos, & paternam nostram curam filiali observantiâ amplexuros, omninò confidimus. Deus Optimus Maximus eas vobis inspiret cogitationes, ad eos accingat conatus, qui vestræ, vocationi sunt consentanei, ut omnes actiones vestræ Religiosæ sanctitatis odore flagrent, ut nos qui id unum intendimus, quatenús nostram & vestram salutem promoveamus, ut hoc qualicunq; labore, quem simplici animô, augendi cultûs Divini causâ suscipimus, diurnum denarium, apud benignum & liberalem Patrem familias promereamur, voti & desiderii nostri compotes efficiamur: Ut in extremo judicii die, flore virtutum vestrarum ornati (corona enim nostra estis vos) coram supremo judice compareamus.

AD

AD LAUDEM & GLORIAM DEI OMNIPOTENTIS, ac universi Ordinis Canonici, Custodiæ Sacrosancti SEPULCHRI Dominici Hierosolymitani, deputati; commodum & utilitatem, Capitulum Generale, per Reverendissimum D. MATHIAM ŁUBIENSKI, ejusdem Ordinis & Conventûs MIECHOVIENSIS Præpositum Generalem, &c. ad diem XIX. Octobris, Anni M.DC.XX. Miechoviam indictum, eodem die, votivô sacrô de SPIRITU S. præmissô, ac deinde sequentibûs diebûs feliciter continuatum, Præsidente eodem REVERENDISSIMO GENERALI PRÆPOSITO. Præsentibûs Reverendîs ac Religiosîs Præpositîs, Parochîs, & aliîs Regularibûs ejusdem Ordinis Canonicîs. Cujus quidem Capituli hæc sunt Statuta & Decreta, quæ sequuntur.

PRO-

PROOEMIUM.

CUm in aliquot Capitulis Generalibus, operâ & studiô Illmi olim Cardinalis Bathorei, Præpositi Generalis Miechoviensis, celebratis; illa omnia, quæ ad vitam Religiosè instituendam, & ad alia munia huic Religioni annexa, ritè obeunda, pertinent, ita sufficienter sancita, & Typis mandata reperiantur, ut ferè nil præterea requiri videatur, quàm ut ea debitæ executioni (sine qua frustra conduntur leges) demandentur; hoc autem nullâ aliâ commodiori ratione, quam per illos, qui in Officiis ex antiqua Religionis nostræ ordinatione sunt constituti, perfici posse videantur. Ideò eam methodum, in sanciendis hujus Capituli Statutis, & Ordinationibus, servandam esse censemus, ut cujuslibet Officialis munia, juxta præscriptum Constitutionis ultimæ Capituli Generalis secundi, distinctîs Capitibûs comprehensa, describantur; quatenus unusquisque illorum, functionem suam, quasi in una quadam tabula, depictam aspiciat, eiq; deinceps tantò diligentiùs attendat.

DE

DE OFFICIO
PRÆPOSITI GENERALIS.

QVàndoquidem Paſtoris officium eſt, præcedere; ovium autem ſequi, ideò operæ pretium fuerit, ut Præpoſitus Generalis à ſeipſo reformationem incipiat, & memor Religioſæ vocationis ſuæ, vitam ſuam ex præſcripto Regulæ, & conſtitutionûm Ordinis, ita inſtituat; ut reliquis membris ſit ad omnem virtutem, & perfectionem exemplô, & incitamentô. Circa Ecclesiam ſuam reſideat, & ab ea (causâ legittimâ exceptâ) ſe non abſentet, præſertim verò pro ſolemnioribus Feſtis diebus Anni. Communi vitæ cum Fratribus aſſueſcat, & cum illis in Choro, Capitulo, Refectorio, & Dormitorio, (quantum per alias occupationes licebit) ſit frequens, eoſq; debitô honore & amore proſequatur.

Menſâ frugali (in abſentia præſertim Hoſpitûm) contentus, duos adminus Fratres ei adhibeat, & ad eam ex ſacra ſcriptura, & aliis piis Eccleſiæ Scriptoribus, aliquid accomodatum legi faciat. Habitum decentem, non tamen ſuperfluum, Cruce geminata, (ex Præſcripto Ordinis) inſignitum, deferat.

Bonorum, & Patrimonii Monaſterii ad menſam Præpoſiti, antiquitùs pertinentium, meminerit ſe non Dominum ſed

sed dispensatorem esse, ac proinde reditus illorum, superfluis sumptibus non exhauriat, sed quid quid sustentationi statui ipsus convenienti, superfuerit; id in utilitatem Ecclesiæ suæ, & in usum pauperûm convertat. Proventusq; suos ita distribuat, ut expensarũ rationes, Capitulo Generali (si quãdo ita expedire videretur) reddere sit paratus.

Hospitalitatem à SS. Patribus magnoperè cõmendatam promptè erga omnes, præsertim verò Peregrinos & Religiosos exerceat, memor, eos qui hospitalitatem amant, Christum Dominum in hospitibus excipere.

In suos consangvineos, non sit profusus, & si quándo eum illorum inopiæ subuenire,necessitate vrgente, contigerit; id non tã ex affectu sangvinis,quã ex debito charitatis Christianæ officio faciat.

Bona mensæ suæ nullatenus alienet, & ea in Arendam ut vocant, vltra triennium (& hoc cum scitu Fratrum) non locet, nec anticipatâ redituum ex bonis locatis perceptione, aut eorundem bonorum ex leui censu ad multos Annos, locatione, Monasterio & successoribus præiudicium inferet. Ne autem subditi per locatores, seu Arendatores, opprimantur: Et ne bona Monasterii per eosdem desolata reddantur. Neùe fines & limites bonorum, negligentiâ illorum diminuantur; Singulis trienniis duo Consiliarii ex Capitulo Generali assignati, omnes Præpositi & Conuentûs Possessiones, impensis eiusdem, obibunt, & ne quid eiusmodi in iis fiat, Reuerendissimum diligenter præmonebunt.

Cum autem ex antiquo, certi reditus pro communi mensa Fratrum sint assignati, & successu temporis, per Præpositos Generales aucti; in vsu & possessione eorundem, Cõmunitatem Conventûs sui perpetuò conseruabit. Et præcauebit diligenter, ne per Officialium incuriam, vel malitiam,quidquam ex illis diminuatur, vel in aliquos abusus conuertatur.

Fabricam majorem templi & Conuentûs, ex Prouentibus ad Mensam suam spectantibus, pro sua liberalitate prouidebit, & curia Præpositure vnà cum ædificiis Prædialibus, ne sucessu temporis detrimentum patiantur, maturâ eorum restauratione obuiam ibit.

Beneficia ad Conuentum MIECHOVIEN: pertinentia, nemini alteri, præterquam eiusdem Ordinis Presbyteris, legittimèque iuxta præscriptum Constit: 17. Lib. 3. Cap. Gen: secundi, electis, conferet.

Debitum numerum Religiosorum, ad explendas fundatorum pias intentiones in Conuentu, pro posse foueri curabit.

Maximè autem attendere debet, vt omnes Fratres curæ suæ commissi; vocationi suæ Religiosæ respondeât, vt ea quæ in Regula & Constitutionibus Ordinis præscribuntur, ad amussim obseruent, atq; eius rei causâ, ipsum Monasterium sæpiùs, reliquas autem Ecclesias, per Prouinciales quidem semel quolibet Annô, per se autem, vel si legittimè fuerit impeditus, per suos Cõmissarios, singulîs triennîs, visitet, & quæ deprauata repererit, reformare, & in Spiritu lenitatis, corrigere studeat.

Ac præterea Capitula Generalia, exemplô aliarum Religionum rectè institutarum, singulîs trienniîs (nisi aliquod legale obstiterit impedimentum) Miechoviæ habeat, & in iis de disciplina Regulari retinenda, & de moribus deprauatis corrigendis, cum Fratribus Ordinis, maturiorî judiciô præditis, consilia conferat.

In omnibus deniq; actionibus, talem se exhibeat, ut quemadmodum dignitate aliis præstat, ita iisdem sanctitate & odore, bonorum operum, præcellat.

Porro cùm de dispositione rerum post obitum Fratrum relictarum, Ordinationes, in præcedentibus Capitulis Generalibus descriptæ habeantur, quæ etiam deinceps obser-

obſervari debent; De Præpoſitis autem Generalibus, & de rebus poſt deceſſum illorum derelictis, nil ſit in iis expreſſum; Ipsâ verò experientiâ edocti ſimus, multos abuſus in diſtractione ejusmodi rerum committi ſolere: ideò ne id in poſterum fiat, obviare volentes, ſtatuimus & decernimus, idq; ſub pæna Excommunicationis majoris, per Religioſos hujus Conſtitutionis violatores, ipſô factô incurrenda, ut morte Præpoſiti Generalis interveniente, quidquid ultra ordinationem, quæ illi tanquam Prælato, de jure Communi, quò ad pias cauſas, competit; funere & familiâ expeditîs, & ære alienô, ſi quod defunctus conflavit, exſolutô, tam ex pecunia, quàm ex ſuppellectili reliqvum fuerit, id totum hôc modô diſtribuatur. Pecunia quidem tam parata, quàm in nominibus exiſtens, & omnis ſuppellex pretioſior, utpotè argentum, libri, Caſulæ, pluvialia, & reliqua ſuppellex ſacra, tapetia, aulæa, veſtes, & pelles præſtantiores, pretium equorum & currûum, iuſtâ æſtimatione venditorum, in uſum ipſius Eccleſiæ; Omnis verò ſuppellex menſæ, cellarii, & vinum, ſi quod funeri ſuperfuerit, in uſum menſæ communis; Veſtes deniq; viliores, ſtatui religioſo conuenientes, lectiſternia, induſia, & reliqua minuta ſuppellex, in uſum Fratrum, arbitriô Cuſtodis, & conſiliariorum (ante quorum aduentum, res derelictæ, à nemine attrectari debent) diuidenda, cedant. Prædia autem cum frumento, pecore, pecude, & reliqua ſupellectili, ita per Adminiſtratorem, à capitulo electum, gubernētur, ut meminerit ſe, futuro ſucceſſori, rationem adminiſtrationis redditurum.

DE OFFICIO CUSTODIS ET VICECUSTODIS.

Qui idem & Magifter morum.

CUm ex præfcripto Capituli Generalis Secundi, Conftitutionis 9. *lib*: 3. Cuftos totius Regularis difciplinæ director, & tutor effe debeat, ideò hortamur, ut juxta præfcriptum ejufdem Conftitutionis in exequenda regula, & Statutis Ordinis, fit feruens, & ea omnia, quæ ad obfervationem votorum effentialium, & Regularis difciplinæ pertinent, diligenter à fratribus adimplenda curet, eofq; ad ftudia facrarum literarum, & pias meditationes, ac ad perfectionem omnium virtutum, non tantum admonitionibûs, fed multò magìs exemplô fuô inuitet.

In Choro dum Officium Diuinum decãtatur, nifi legittimè fuerit impeditus, fit femper præfens, & ut horæ Canonicæ, devotè, & ordinatè, decantentur, cultusq, Divinus nulla in re negligatur, fedulò attendat.

Cùm autem Patronorum ordinis officia, nuper in ordinem fint redacta, & cum approbatione & licentia Jllu-ftriffimi Domini Lociordinarii, Typîs iam mandata, ideò illa ab univerfo ordine recipienda, & eadem quàm diligentiffimè in pofterum obfervanda effe, decernimus.

Animarum, quæ huic Ecclefiæ in fpiritualibus concreditæ funt, diligentem curam Cuftos gerat, utq; iis, per diligentiores, & peritiores Fratres, fpecialiter ad hæc deputatos, Sacramenta debitè & ordinatè adminiftrentur, omnem operam navet.

Nullum autem ex Fratribus, ad audiendas Confeffiones deputabit, nifi prius legittimè, ab Officio Jlluftriffimi Domi,

Domini Lociordinarii, vel ab aliquo alio, ab eo ad id deputato, fuerit approbatus.

Attendat præterea diligenter Pater Custos, ut omnia rectô ordine, iuxta distributionē horarum inferiùs descriptarum, in Conventu peragantur, & ut singuli Fratres suô munere ritè fungantur. Nec dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut cæperint pullulare, radicitùs ea evelli curet, ipsosque delinquentes, primò quidem admonitione, vel levi carcere (quem ad puniendas leviores culpas distinctū, à præsenti subterraneo & obscuro in posterum esse volumus) corripiat. Si autē inobedientes & incorrigibiles fuerint, severiori disciplinâ, & arctioribûs, carceribûs, coerceat. Quod si ejusmodi correctione se non emendaverint, eos ad præpositū Generalem deferat. Maximè autem in eos, qui dissidia, rixas, contentiones, & seditiones inter Fratres excitant, & qui ebrietati student, vel qui septa claustri sine licentia egredi præsumunt, vel qui deniquè de turpi vita, & incontinentia suspecti sunt, animadvertat, omnesq; horum peccatorum occasiones diligenter amoveat.

Capitula bis in Hebdomada, Feriâ quartâ, & sextâ, juxta Constit: 16. lib: 3. Cap: Gen: 2. celebrare non prætermittat, eumque ordinem in illis celebrandis teneat, qui ibidem est præscriptus. Præsertim verò sedulus sit in Fratrum negligentiis per hebdomadam commissis, diligenter indagandis, & iuxta meritum & exigentiam corrigendis. In quibus etiam, adinstar aliarum Religionum vt singuli, Fratres, proprias culpas superiori suo fateantur, Et si id facere neglexerint, ab aliis, qui illorum defectus notauerint, Capitulo deferantur, in posterum observari volumus. Clausuræ Monasterii sedulam curam habeat, & vt seræ portarum sint firmæ, & semper clausæ teneantur; neuè feminæ septa Monasterii vlla ex causa ingrediantur, sedulò præcaueat.

Silentium frequentissimîs Antiquorum Patrum admoni-

monitionibûs commendatum, & regulæ, statutorumque nostrorum Decretîs confirmatum, in Dormitorio, Claustro, Templo, & Refectorio, omni tempore, (horîs recreationis, alterâ post prandium, alterâ post cænam, & mediâ post vesperas exceptîs) diligenter præcustodiat, statimq; silentii, sine legittima causa fracti, transgressori pænam arbitrariam iniungat.

Claues cellarum omnium, (præter has quas singuli fratres habent) penes se retineat, licitumq; sit ei aperire cellas, & illas inuisere, quoties ipsi expedire visum fuerit. Ordinariè autem, visitationem cellarum singulîs mensibûs obeat, ac videat, ne in cellis retineant Fratres res statui Religioso minime conuenientes, vtpotè instrumenta alearum, imagines profanas, scripta lasciua, vinum, crematū, ceruicalia superflua, vestes exquisitas, & alia similia; & si quæ talia repererit, illa statim amoueat, & excludat. Ea autem, quæ ex necessariis alicui Fratri deesse cognouerit, libenter ex communi vestiario suppeditet.

Oeconomiæ domesticæ ita attendat, vt in administratione illius tam per ipsum, quàm per alios Officiales, nil negligatur, & multòminùs, quicquam perperam committatur. Factores autem Prædiorum, ad mensam Fratrum pertinentium, non Religiosas sed seculares Personas, quarum fides & dexteritas, in Administratione bonorum fuerit commendata, in posterum constituat.

Etsi autem institutio Custodis, hactenùs à sola ipsius Præpositi Generalis voluntate dependebat, quia tamen universo Ordini nostro plurimum interest, ut talis huic muneri præficiatur, qui ei, pro dignitate & utilitate Religionis, sufficere possit; Ideò consultiùs esse ducimus, ut in posterum ad electionem ipsius, non tantùm Fratres præsentes, sed etiam Consiliarii advocentur, & ipsius electio, capitulariter instituatur. In potestate tamen Præpositi erit eum

eum quem Fratres elegerint confirmare, aut eô repulsô, ut alteri magis idoneo, vota sua ferant postulare, juxta Constit: 17. Lib. 3. Cap: Gen: Secundi de electione ad Ordinis beneficia præscriptam.

Cùm autem in religione nostra, antiquâ consuetudine sit receptum, & Constitutionibûs ordinis comprobatum: quod Custos, alterum post Præpositum Generalem in Conventu locum obtineat. Hortamur Fratres, ut illi debitum honorem & obsequium omni tempore exhibeant, ac ejus iussa atq; monita; non aliter quàm nostra accipiant, in omnibusq; libenter illi obtemperent; quoties verò Chorum, vel commune Refectorium, ingreditur, omnes assurgant, ac debitam Reverentiam ipsi præstent.

Verùm cum ipsum nonnunquam, negotiorum Monasterii causâ, à Conventu abesse contingat, in locum ipsius Vicecustos, quem nos pro tempore elegerimus, succedet, atq, prædicta omnia munia, ad Custodem pertinentia, exequetur. Præsente autem Patre Custode Vicecustos attentè mores Fratrum obsevabit, & illorum defectus, præsertim in Divinis Officiis, diligenter notabit, ac negligentes primò quidem officii admonebit, deinde verò si ipsius monita non curauerint, Patri Custodi deferet, vel si res moram patietur, in Capitulo particulari negligentiam illorum accusabit. Cui etiam Fratres, non minorem honorem, & obediẽtiam, quàm ipsi Custodi in posterum exhibere debebunt.

DE OFFICIO. CONSILIARIORUM.

QVoniam in Ordine nostro, consiliarii eo fine sunt instituti, ut eos in rebus Ordinis difficilioribus, Reve-

ren:

rendiſſimus Dominus Generalis, & Cuſtos conventûs, fidos ſocios & conſortes, laboris ſui habeant; ubi enim multa conſilia, ibi neceſſe eſt multam eſſe ſalutem; Proindè quotieſcunq; in Conventum negotii alicuius tractandi cauſâ vocabuntur, promptè & libenter ſe ſiſtant, & rogati, conſilia ſua, sincerè & candidè explicent.

Etſi quid in Ordine perperam fieri adverterint, Reverendiſſimo, cujus id potiſſimum intereſt, vel in ipſius abſentia Cuſtodi deferant; mala enim faciliùs in ipſis initiis corrigi poſſunt, quàm cum ob diſſimulationem ſumpſerint incrementa. Sicut autem cæteris Fratribus præſtant dignitate, ita exemplô, doctrinâque ſuâ illis præluceant, atq; ad pietatem & vitam religioſam, cum timore Dei tranſigendam duces ſint.

Illorum etiam muneris erit attendere, ut jura & Privilegia, huius Almi Conventûs, atq; adeò omnium Conventuum & Eccleſiarum, Ordinis noſtri, fideliter hìc in conſueto Archivio, ſub firma clauſula conſerventur. Claveſq, tam ab Archivio, quàm à ſigillo majori, à duobus vicinioribus è medio illorum, unà cum Cuſtode pro tempore exiſtente, retineantur.

Ad electionem quoque tam Cuſtodis, quàm eorum, qui beneficiis, ſive Eccleſiis præficiendi ſunt, ii præſertim, qui erunt viciniores, accerſentur ac contractus locandorum, prædiorum ſive ad menſam Reverendiſſimi, ſive ad menſam Fratrum ſpectantium, cum conſilio & ſcitu ipſorum, in poſterum fieri debent.

Quoniam autem plurimum intereſt, quales Perſonæ in Conſilium adhibeantur, ideò eorum vita & doctrina diligenter à Capitulo Generali examinari debebit, quos authores Conſilii publici, Conuentus habere voluerit; liberumq; erit, ſingulîs Generalibûs Capitulîs, Reuerendiſsimo, iuxta beneplacitum ſuum, alios atque alios, quos huic officio

officio & muneri aptiores eſſe aduerterit ſubrogore. Illa autem Conſtitutio quæ in Cap. 1. Gen. Conſiliarios veluti loco affixos deputat, tempori accomodata cenſenda eſt. Fuerunt enim illô tempore, circa dicta loca, Perſonæ habiles, & ad danda conſilia ſufficientes. Ita tamen ut inter quatuor Conſiliarios, unus ex reſidentibus Fratribus, qui Reverendiſſimo magis idoneus videbitur, in poſterum conſtituatur, quatenùs tam ipſi Generali Præpoſito, quàm Cuſtodi in gravioribus negotiis, à Conſilio præſto eſſe poſſit.

DE CONSERVATORUM DOMUS, ſeu Veſtiariorum officio.

VEſtiarii quibus quæſtura, ſeu procuratio omnium Proventuum ad Conventum ſpectantium, demandata eſt, officio ſuo per omnia fideliter reſpondeant, & ſingulîs Menſibûs coram Cuſtode & Capitulo, omnium perceptarum & expenſarum quotidianarum exactam rationem reddant.

Veſtiariæ, (qui locus eſt communis, ad veſtes & res neceſſarias Fratrum deponendas, deputatus,) diligentem curam habeant. Et ut ſemper pannus, tela, calcei, & alia neceſſaria ibidem ſint in promptu, ac ne fratribus aliquid deſit, diligenter provideant, & Cuſtodem (quô inconſultô nemini quicquam dabunt) tempeſtivè ea de re præmoneant.

Cum autem penſio florenorum 100. ex bonis menſæ Fratrum, in 3. capitulo Generali, pro neceſſitatibus Veſtiariæ, aſſignata, nequaquam ſit ſufficiens, ideò Reverendiſſimus Dominus Generalis, pro ſuo Paterno in Fratres affectu, ex bonis menſæ ſuæ, in eum uſum, nomine penſio-

nis Annuæ, pro ſingulis Feſtis Sancti Michaëlis ad manus veſtiariorum ſolvendæ florenos 200. perpetuò aſſignat, & ut pro hac utraq; ſumma ſimul iuncta, ſingulîs annîs prædicta neceſſaria ad veſtiariam comparentur, ſtatuit, & ordinat. Quod ſi, nec hæc ſumma in eum uſum fuerit ſufficiens, reſiduum ex reditibus ad menſam communem ſpectantibus, ſuppleri debebit, ita ut nequaquam Fratribus aliquid neceſſariorum deſit.

Veſtiariorum quoque curæ erit, ut libri in Bibliotheca Monaſterii depoſiti, à pulueribus, & tineis ſæpius excutiantur, & ordinatè ac ſuis locis collocentur, utq; index illorum ſufficiens ſemper habeatur, quorum unus circa veſtiarios, alter penes Prælatum retineatur. Nec alicui Fratri ex Bibliotheca extradentur, niſi nomine tam Fratris librum accipientis, quàm Authoris libri, in tabulam ſeu in ſchedam ad id affixam memoriæ causâ relatô.

Etſi verò omnium bonorum ad menſam Fratrum pertinentium adminiſtratio ad illos pertineat; eadem tamen bona, irrequiſito conſenſu Reverendiſſimi & Conſiliariorum non elocabunt, nec de vendendis decimis, ad menſam Fratrum pertinentibus, inſciô vel in conſultô P. Cuſtode, aliiſq; Fratribus in Conventu præſentibùs quidquam ſtatuere poterunt. Illi autem Fratres qui tempore decimationis, ad hoc negotium deputati fuerint, ſobriè, & tempeſtivè ad Conuentum redire debebunt.

De Officio THESAURARII & SACRISTÆ Senioris, qui idem & Magiſter Cærimoniarum.

QVandoquidem ex antiqua conſuetudine huius Eccleſiæ, duo Fratres ad ſuppellectilem Eccleſiaſticam conſer-

servandam designari soleant, alter quidem in Thesauro, alter verò in Sacristia. Attendet Pater Custos, ut uterq; suo munere rectè & sedulò fungatur.

Et Thesaurarius quidem conscriptô suppellectilis preciosioris, quæ in Thesauro conservari solet, sufficientî Inventariô, diligenter argentum Ecclesiæ, & vestes pretiosiores asservabit, nec eas ad usum facilè extradet, nisi solemnitate festi, vel Personæ qualitate id exposcente.

Reliquiarum quoq; sacrarum, indicem, à nobis nupèr conscriptum, semper in promptu habebit. Ipsæ autem Reliquiæ tam quæ in Crucibus quàm quæ in Thecis argenteis, & cistula cum Cardinibus & sera argenteis, sunt depositæ, unà cum Authentico, à S. Carolo Borromeo, super easdem reliquias Jllustrissimo olim Cardinali Bathoreo Conventûs hujus Præposito concessas, subscripto, & obsignato, in Armariolo decenti, nuper ad id præparato, majorî studiô & reverentiâ, quàm hactenùs factum comperimus, à Thesaurario serventur, & nemò audeat in posterum quidquam de illis detrahere, vel cuipiam donare, sub pæna Excommunicationis ipsô factô incurrenda.

Dum verò Sacræ Reliquiæ in publicum exponuntur, ab ipsis Presbyteris superpelliceîs indutis, præmissîs luminaribûs, summa cum Reverentia in altare deferantur, & rursus in Sacrarium reportentur. Idem & Privilegia Ecclesiæ diligenter conservabit, & eorum Summarium indicem nuper conscriptum, in Thesauro retinebit, ut faciliùs cùm aliquod Privilegium requiretur, per eum reperiri possit.

Sacrista autem curabit, ut suppellex Ecclesiastica, ad Sacristiam pro communi usu, à thesaurario, sub Inventario sibi tradita, mundè & ordinatè conservetur, & si quæ fuerit lacera resarciatur. In quem usum cum nulla Provisio antea facta fuerit, assignat Reverendissimus ex proventi-

bus Mensæ suæ, Pensionem annuam florên: 100. perpetuîs temporibûs ad manus Senioris Sacristiani, vel Thesaurarii reddendam. Quam ille pecuniam, cum scitu Custodis in reficiendam vestem sacram, vel novam, ex viliori materia pro quotidiano usu comparandam convertere, & de illa singulîs annîs Præposito Generali vel Custodi, cum Vestiariis, rationem reddere erit adstrictus.

Sacras autem Vestes, Missam celebrare volentibus, promptè exhibeat, & ea quæ sunt ad altare necessaria, tempestivè per se, vel per Iuniorem Collegam suum subministret. Ac præterea Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, Æstate octavô quôq; die, Hyeme verò decimô quinto renovet, & in renovatione fragmentorum diligentem curam habeat.

Idem etiam munus Magistri Cærimoniarum obibit. Cui omnes fratres sine contradictione, in iis quæ ad Cærimonias & Divina officia ritè obeunda pertinent obediant, sub pæna arbitriaria per nos vel P. Custodem contravenienti, ex delatione dicti Magistri, imponenda.

Officium autem Magistri Cærimoniarum, hoc primum erit, ut denuntiet singulis Fratribus suum officium, circa Divina Ministeria adimplendum: vel potiùs in tabellam singulîs Hebdomadîs referat, qui, quô tempore, quôvè ordine, inseruire debebunt. Diebus verò Festis post Missarum solemnia lectum Sacrum in usum advenarum reservabit.

Curabit præterea, ut Fratres recenter ad Ordines Sacros promoti, in officio ordini suo annexo diligentèr se exerceant, & ut omnia rectè decenterq; circa Divina officia fiant, iuxta præscriptum cærimonialis & Rubricas Missalîs Romani.

Idem advertet ut Presbyteri adminùs octavô quôq; die, Pænitentiariis ad id deputatis peccata sua confiteantur,

tur, & ſingulîs diebûs (niſi quis illorum legitimè fuerit impeditus) miſſas celebrent; Celebraturi verò, ut unicô ſaltim quadrantę antequam ad altare accedant, Orationi mentali vel vocali vacent; atq; idem peractô Divinô officiô faciant, iuxta puncta meditationum ad calcem officiorum ordinis inſerta. Qui autem hac in parte fuerint negligentes, eos Capitulo Septimanali deferat.

Præcavebit etiam ne expectent Eleemoſinarum aggregationem celebraturi, ſed ex Præſcripto officii, ſinguli munus ſuum obeant. Peregrinos item & vagos Presbyteros non permittat in Eccleſia celebrare, donec teſtimonium Canonicæ Ordinationis exhibuerit. Idem etiam die aliquâ ſolemni inſtante, cum Reverendiſſimus Pontificaliter eſt celebraturus, Miniſtrantes tempeſtivè ordinabit, & ut ab iis Cærimoniæ iuxta præſcriptum Cærimonialis Romani obſerventur, diligenter attendet. Ac præterea in eadem ſolemnitate ad Primas Veſperas, binos Præcentores aſſignabit, qui pluvialibûs, induti, in utriſq; Veſperis concorditer præcinant Antiphonas, & Verſus apertâ voce, dum organa pulſantur legant; Quibûs etiam diebûs, ut omnes Fratres ſuperpelliceîs induti, Miſſarum ſolenniis in Choro, & ſacris Concionibus interſint, idem Cærimoniarius advertet, & negligentes P. Cuſtodi denunciabit.

De Officio SACRISTÆ JUNIORIS.

SAcriſtæ Presbytero, adiungi deberet Clericus, in maiori aliquo Ordine Conſtitutus, propter attrectanda vel deferenda vaſa ſacra. Cuius officium erit, præparare & ſtudioſè adornare altaria, Calices, Corporalia, & Purificatoria munda, celebrantibus decenter ſubminiſtrare,

Ho-

Hostias, vinum, aquam claram & mundam, urceolos, cereos, ignem ad usum rei sacræ, opportunô tempore parata habere. Externis advenis à Seniore Sacrista admissis, volentibus celebrare, vestes sacras libenter, & cum charitate ministrare.

Lavacrum tersum, cum munda aqua & mantilibus mundis in numero sufficienti, peluim item pro abluendis Corporalibus, & Purificatoriis, providere, Vasculum Aeneum pro carbonibus in Ecclesiam deferendis, Forcipes pro Hostiis scindendis, Lampades plures pro necessitate occurrente, Vasa olearia magna ad usum lampadis, Lucernas duas hastis affixas, ad usum deferendi venerabile Sacramentum ad infirmos, Tripodes cum vasis ferreis superimpositis ad ignem deportandum, Thuribula, Malleolos, ad affixionem tapetum, Scopas majores ad purgandum Templum, Minores ad vestes excutiendas ac reliqua, &c.

Suppellectilem in usum Sacristiæ in promptu habere, Personas Laicas & ad servitium Divinum non pertinentes, à Sacristia arcere. Ad fores Sacristiæ, Vasculum Aeneum vel stanneum, cum aqua benedicta, & aspergiolo decenti habere. Hostias recentes & benè à fragmentis purgatas, in vase mundo, plumbeô circulô desuper tectas, reservare, & pro iis conficiendis ferrea instrumenta, & farinam triticeam recentem, & mundam, tempestivè providere, utquè Æstivô tempore singulis septimanis, Hyemali verò, singulis quindecim diebus pinsentur, attendere.

Metricam Baptizatorum & Matrimonia contrahentium, Missalia, ac reliquos libros pro communi necessitate & commoditate Ecclesiæ servientes, utpote librum Agendorum, Graduale, Psalterium, Libros ad cantum Ecclesiæ spectantes, &c. ordinatè & diligenter asservare; Et ut præterea semper singula altaria Tabulæ Secreta Missæ con-

continentes habeantur; ut pavimentum Ecclesiæ, à sordibus mundum conservetur, & quoties in Ecclesia mortui sepeliuntur, ut lapides sepulchrorum reliquo pavimento coæquentur; ut ad Ecclesiam & Sacristiam seræ sint firmæ, ut Ecclesia debitò tempore claudatur, & tempestivè propter laboriosos homines aperiatur; ut ad ianuas Ecclesiæ intus aqua benedicta in vase convenienti, munda, nova, & clara ad usum introeuntium cum aspergiolis binis retineatur, & ut Cæmiterium de nocte claudatur, providere. Ne deniq; in porticu Ecclesiæ colloquia aliqua profana, & inhonesta tàm à secularibus quàm à religiosis misceantur, neuè aliquid in ea indecens admittatur, prohibere.

Officium CANTORIS.

CAntor ordinarius per Custodem is ex Fratribus assignetur, qui Divinis officiis in choro præesse, & qui disparitatem & dissonantiam canentium moderari sciat. Fratres autem ad Antiphonas & Responsoria cantanda, datô per Cantorem signô, omnes assurgant, & ea æquali voce decantent. Hebdomadarii verò in cantu horarum alternatim intonent, ac cæteris in cantando præeant.

DE OFFICIO. MAGISTRI NOVITIORUM & de Institutione tàm in Novitiatu existentium quàm Juniorum Fratrum Professorum.

MAgister Novitiorum educationi & informationi, non tantum Novitiorum, sed etiam Diaconorum, Sub-

diaco-

diaconorum, & Clericorum Professorum, attendere & diligenter advertere debet, ut prædicti omnes tonsuram, & habitum talarem, ordini congruentem deferant; Confessionem adminùs bis in mense, Magistro vel ordinariis pænitentiariis, ad confessionem aliorum Fratrum excipiendas, deputatis, faciant, & sacram Communionem semel in mense, præter dies Festos solemniores, frequentent; ac ut ea omnia sciant quæ ad eorum munia ritè obeunda spectant. Si qui autem Novitiorum, officio suo defuerint, eos seriò corripiat, & in eorum vitam & mores diligenter inquirat: Illaque omnia observet, quæ in Constitutionibus Capitulorum Generalium, de iis laudabiliter præscripta habentur.

Porro si quis Novitiorum in Nocturna vel furtiva egressione è Monasterio deprehensus, vel cum mulieribus, insciô Magistrô collocutus fuerit, vel furtum de rebus Monasterii, aut Conventûs fecerit, vel lusui Chartarum & alearum indulserit, eundem à Magistro Novitiorum primùm Patri Custodi, deinde toti Capitulo denunciatum, statim è Monasterio, & è societate Fratrum eiiciendum decernimus. Si quis verò ex Professis Junioribus, in tali (quod absit) delicto repertus fuerit, præter pœnas in Constitutionibus prioribus Ordinis determinatas, etiam sessionem unius septimanæ in arctioribus Carceribus, & trium dierum Jejunium in pane & aqua, talem omninò subire debere declaramus. Præcipuè vero curæ Magistro Novitiorum erit, ut Novitii non tantùm eos labores, quos Fratres ferre solent, subeant; sed etiam, ut juxta consvetudinem septimanatim assignati in Refectorio mensas mundas, & nitidas semper retineant. Aquam recentem in lavaterio mundo tempestivè subministrent: Dormitorium & Refectorium purgent, & in aliis humilitatis officiis diligenter se exerceant: Singulis item diebûs Domini-

minicis & Festis, bini sub cantu Evangelii candelabrá gestatoria, cum cæteris accensis teneant, & præterea candelas gestatorias ad elevationem venerabilis Sacramenti accensas, iisdem diebûs, ante majus Altare, proferant.

Cum autem ad rectam Novitiorum institutionem, plurimum conducat si seperatam à reliquis Fratribus (prout in aliis Cænobiis rectè institutis videmus) mansionem habeant, ut videlicèt quietiùs suis muniis attendere, & Spiritualibus exercitiis liberius vacare possint; Ideo curæ erit nobis, ut primô quôque tempore Novitii unà cum Magistro suo, non tantum suum hypocaustum à communi Refectorio distinctum, sed etiam cubicula à reliquo Dormitorio, peculiarî clausurâ separata habeant, & Professis Fratribus, nisi cum ad Divina officia, vel ad mensam procedendum erit, non se immisceant.

Ibidem etiam Lectiones [quæ ut singulîs diebûs profestis pro captu Auditorum, binæ altera sacra, altera prophana habeantur, Præposito Generali curæ erit) iis prælegentur quibus singuli tam Novitii, quàm juniores Fratres Professi interesse debebunt; ut autem non minùs in studiis, quàm in pietate & timore Dei majorem in dies profectum facere assuescant, eis singulîs diebûs partem pii alicujus libelli, Magister Novitiorum perleget, & eos in omni pietate, & Religione sedulò informabit. Porro cum omnibus Religionibus plurimum inde dignitatis & utilitatis accedat. Si plures viros doctos & eruditos habeat, ideò de communi omnium Fratrum consensu statuimus & ordinamus, ut non tantum expensione annua de Præpositurae Wrocimovien: proventibus, in Cap: 3. Generali assignata (quam tamen ob temporum iniquitatem, vitâ moderni Præpositi durante, ad flor: 80. post obitum autem ipsius ad centum quinquaginta florenorum, moderandam esse duximus) tot Fratres continuò in Academia Cracoviensi foveantur, quot inde ali possunt,

ſed etiam cum Præpoſitura Gneſnenſis, habeat non contemnendos reditus, onera autem ſat exigua illi ſint annexa, ut in poſterum Præpoſitus Gneſnenſis (modernô duntaxat exceptô ſumptu ſuô duos Fratres à Præpoſito Generali delectos in Collegio Poſnanienſi, vel Caliſſienſi, prout eidem Generali videbitur, alere, & eoſdem omnibus neceſſariis providere, perpetuis temporibus ſit adſtrictus.

De Officio MAGISTRI INFIRMORUM.

CUm Fraterna Charitas, quæ eſt vinculum omnium Religionum, circa Fratres in Infirmitate conſtitutos, maximè eluceſcat, volumus ut juxta Conſtitutionem quintam, *Cap: Gen:* 3. præficiatur Capitulariter ſemper unus ex Patribus, qui habeat curam Infirmorum, & bonorum ad Infirmariam pertinentium. Quæ nuper prædio Gluchow, à nobis ad id deputato, ſunt aucta. Sit autêm Magiſter infirmorum & viribus validus, & charitate feruens, qui ſciat condolere infirmis, & eis obſequia convenientia præſtare. Is autem Inventarium Autenticum, manu Patris Cuſtodis ſubſcriptum, de omnibus ad Infirmariam ſpectantibus, habeat; & rationem ſuæ adminiſtrationis, ſingulis Anni Quartualibus, eidêm Patri Cuſtodi & duobus Fratribus, ex Capitulo deputatis, reddere teneatur.

Locum Infirmariæ, lectulos, pulvinaria, linteamina, & aliam ſuppellectilem purgari crebro faciat, & munda retineat, provideatq; ut omnia neceſſaria, ad infirmorum curam pertinentia, præſertim verò Sirrupi, & cætera medicamenta, juxta præſcripta medicorum, infirmis, debiti temporibus miniſtrentur. Et cibi non communes ſed meliores & molliores, pro neceſſitate illorum, provideantur. Frater autem

infir-

infirmus dum adhuc est viribus integris, in manus Patris Custodis & Magistri Infirmorum libros & omnem suppellectilem, cujus hactenus usum habuit resignet, & se ab omnibus expropriet: Ea autem quæcunq; resignaverit, fideliter per Magistrum conscribantur, & conserventur. Et eidem Fratri, si convaluerit restituantur. Si verò è vivis decesserit, ad usum Monasterii, cum scitu Præpositi Generalis juxta ordinationem, in Capitulis Generalibus præteritis factam convertantur.

Præcipuè verò idem Magister, infirmum Fratrem, ad devotam Sacramentorum perceptionem tempestivè horatabitur, & ei agonizanti & ipse diligenter assistet, & ut alii assistant, P. Custodem tempestivè præmonebit, librosq; ad animam commendandam spectantes utpotè Polancum, & Janussovium de arte moriend i, in promptu habebit. Ac reliqua omnia obsequia prompte & alacriter ei præstabit, uberem ejus laboris mercedem á Deo recepturus.

Quodsi circa curam Infirmorum fuerit negligens, talis privatione officii puniatur & alter in locnm ejus substituatur.

Inquiremus autem & nos ipsi solicitè, de defectibus infirmorum & diligentiam paternam, circa valetudinem ipsorum, adhibebimus.

De Officio DISPENSATORIS, ACCULINÆ, Cælarii, & Molendinorum, Próvisorum.

Singuli horum eligantur in Capitulo de consensu májoris vel sanioris partis, qui sint viri boni, providi, fideles, solliciti, & in re Oeconomica benè versati.

Quorum munus erit, communicato cum Patre Custode

& Vestiariis Consilio, omnia necessaria, pro victu Fratrum tempestivè procurare, & ut cuilibet eorum debita carnium, Piscium, Panis, cervisiæ, portio obtingat, diligenter providere.

Ita tamen ne quis portione, quæ sibi obtigit, tanquàm propria utatur. Sed si quid reliquum fuerit, id non pueris, quos deinceps, nullus sine expressa superioris licentia tenere præsumet, affinitate conjunctis, vel ad obsequia assumptis concedatur, uerùm arbitrio superioris distribuatur, juxta præscriptum Cap. Generalis secundi. *Lib:* 3. *Constitut:* 7.

Porrò cùm dicti Officiarii, plerunq; inordinata cupiditate, emolumentum sibi quærere de bonis Conventus non vereantur, & propter sua privata commoda, magnam sæpenumero jacturam in bonis communibus faciant, prætendentes id sibi licere propter labores & molestias, quas in tali obsequio sustinent.

Proindè præcaventes ne in posterum aliquid hujusmodi facere præsumant, statuimus ut si qui tales ex rationibus singulis mensibus Patri Custodi, & Vestiariis reddendis, depræhensi fuerint, ab eo officio statim ammoveantur & præterea severè puniantur.

De Officio
IANITORIS.

STatuimus ut in posterùm portitor sive Ianitor [qui ad Januam Conventus in Hypocausto, ad eum præcipuè usum, noviter constructo, semper invigilet) fidelis à Patre Custode instituatur. Hujus officium erit, ne quam ex prohibitis personis, juxta Bullam summorum Pontificum Pii V. Gregorii XIII. septa Monasterii ingredi patiatur, illaque omnia

omnis arctissimè præcaveat, quæ Const: 6. *Lib: 3. cap: Gen:* 2. de clausura in Constitutionibus expresſa, habentur. Idem diligenter illos Fratres observabit, qui cum mulieribus colloqui, à Patre Custode vel qui illam dare potest, facultate non accepta, præsumpserint, & tales Patri Custodi, nil dissimulando, deferet. Neminem præterea nisi licentia à Superiore obtenta (quam ille binis tantum, idq; hora reditus præfixa, concedere debebit) extra claustrum egredi permittet, & ut portæ claustri semper clausæ habeantur, diligenter advertet.

Quodsi quempiam ex Fratribus, per falsas & secretas portas de Conventu, sive noctu, sive interdiu, egredi & extra Conventum pernoctare cognoverit, de tali mox Patri Custodi significet, eumq; Manifestet ut pro tali & tanto crimine eas pænas luat, quæ superiùs sunt expressæ, alias si Patrē Custodem de aliquo celaverit, Carceris, vel aliquam Pœnam, arbitrio ejusdem imponendam, ipse subire debebit.

Ejusdem quoque officium erit. In Dormitorio noctu, antequam se Fratres Cubitum conferant, lumen in lucerna affixa tenere, & iterum quando datur pulsus ad Matutinum, illud accendere.

De Officio OMNIUM FRATRUM IN CONventu manentium, tàm quo ad vitam religiosè instituendam quàm quo ad Sacramenta ritè administranda.

CUm præcipuum studium Religiosorum esse debeat, conari die noctuque, ut anima illorum per orationem & contemplationem DEO sit conjuncta. Ideo Fratres omni

omni ſtudio & diligentia orationi & contemplationi quàm ſæpiſſime vacare, & mentem ſuam in Deum elevare, omneſque actiones ſuas ad præſcriptum Regulæ & Conſtitutionum Regularium dirigere debent. Qui enim in Conventu vitam Profeſſionis ſuæ conſentaneam, non agunt, fruſtra vivunt in Monaſterio, Fundatoreſque decipiunt, qui pias & Religioſas illorum eleemoſynas indigne abſumunt.

Præcipuè autem Temperantiam ſanctam, in eſca & potu (in quo menſura in Cap: Gen: 1. cap: 7. deſcripta, in poſterum obſervari debebit ſervent, quatenus omni die, ad tremendum illud Miſſæ Sacrificium peragendum, dignè accedere ſint parati, utque preces eorum, quas fundunt pro plebe, in conſpectum Dei aſcendant,& ſint ad impetrandum, id quod petunt, efficaciores. Ebrietatem autem veluti vaſtum quoddam vitiorum omnium Pelagus, ſummo ſtudio fugiant. Nihil enim minus dedecet Religioſos, quàm compotatio & comeſſatio. Siquidem tales, Monaſterium pænitentiæ & ſobrietatis receptaculum, in luxus, deliciorumque voraginem, commutant.

Invicem ſibi honorem deferant; Juniores Presbytero venienti in Eccleſiàm vel in Commune Hyppocauſtum, aſſurgant, & debito honore eum præveniant. Cum autem maledictus ſit homo, qui opus Domini facit negligenter. Ideò divina officia, juxta diſtributionem horarum à nobis præſcriptam, & circa finem Conſtitutionum Præſentis Capituli, inſertam, attentè & diſtinctè abſolvant, & in iis piè, ac devotè, ſe gerant; Pſalmos, & Lectiones (quæ etiam à Presbyteris legi per ordinem debent] diſtinctè pronuntient, memores præſentiæ Dei, in cujus conſpectu, una cum puriſſimis illis Angelicis Spiritibus, laudes Divinas decantant.

Ad prolationem autem nominis JESU, Beatiſſimæ Ma-

riæ Virginis, vel Gloria Patri &c. capita aperiant, & reverenter aſſurgant. Presbyter item Homiliam lecturus, ſemper in medium juxta antiquam conſvetudinem, egrediatur.

In Chorum quoties veniunt, genu flectant, & antequam Stallum ingrediantur, unam Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dicant. Eodem quoque ordine è Choro diſcedant, Sub tempus autem horarum Canonicarum, non debent inde exire, niſi urgente neceſſitate, licentia tamen prius à Superiore accepta.

Circa mediam noctem (diebus Feſtis ſolemnioribus in Diſtributione horarum infra apponenda, ſpecificatis, exceptis: quibus propter populi commoditatem, circa tertiam horam poſt mediam noctem, in Choro inferiori, præmiſſo competenti pulſu, & Foribus Eccleſiæ apertis) in poſterum Matutinum decantari debere cenſemus. Signo dato omnes ad decantandas Matutinas preces, protinùs ſe ſe in Oratorium conferant, præcincti zona, ſupra tunicas vel polliceos. Eos autem qui ad decantandum Matutinum non veniunt. Prima quidem vicè uno ferculo, altera duobus, tertia omnibus ferculis prandii atq; potu Pater Cuſtos privet. Quod ſi aliquis ampliùs negligens eſſe perexerit, ad extremum nobis tàm negligentem & deſidem Fratrem denunciet.

In abſentia autem noſtra, eum publicè in Capitulo coarguat, & talem Pænitentiam ei aſſignet, ut correctus nunquam poſt hac officio ſuo deſit, qui autem aliquam ex horis diurnis intermiſerit, is pro hac negligentia. quinque Orationes Dominicas, tempore Prandii, flexis in terra genibus, recitabit.

Cum verò ad vitam Spiritualem inſtituendam, & Divinum amorem concipiendum plurimùm, oratio mentalis conducat, juxta id quod ait Pſalmiſta. In meditatione mea exardeſcet ignis. Ideo Fratres ſingulis diebus, juxta Præ-

ſcri-

ſcriptum, in diſtributione Horarum inferius inſertum, ad minus unam quartam horæ Orationi mentali (ſumpta Methodo, in libello de vita Religioſe inſtituenda, Autore Patre Alvares Societatis JESU, deſcripta) vacabunt. Veſpertino autem tempore, non priùs ſe cubitum conferent, quàm examen conſcientiæ juxta Præſcriptum ejuſdem libelli, vel quod ad calcem patronorum Ordinis habetur] præmiſerint.

Conſt: 6. Cap: Gen: 2. de Clauſura Conventus, ſimiliter Conſtit: 2. Lib: ejuſdem, de fugiendis colloquiis & familiaritate cum mulieribus, Fratres exactiſſime obſervent. Quòd ſi quis transgreſſor illarum repertus fuerit, & ſi cum mulieribus licentia non obtenta, colloqui, vel per falſas & ſecretas portas, de Conventu noctu vel interdiu exire, & extra pernoctare audeat, præter pænas in Conſtitutionibus Ordinis determinatas, etiam ſeſſionem trium dierum in arctioribus carceribus, talem ſubire debere, declaramus.

Luſum chartarum, alearum, ac teſſerarum omnino in Conventu prohibemus fieri deprehenſi autem, in pane & aqua, iejunare unum diem cogantur.

Habitum honeſtum non tamen ſuperfluum, huic noſtræ Religioni peculiariter in præteritis Capitulis aſſignatum omnes deferant, prælertim verò Pallium ad brachia emittenda ſciſſum, & Cruce rubea geminata inſignitum.

Arma in cellis non retineant, ſed ſi quæ pro uſu itineris habuerint, ea in communi Veſtiario aſſervanda, deponant.

In Cellis ſinguli detineant imaginem Crucifixi, & alias pias Sanctorum imagines, illas autem non habenti, de communi carbona ex ſorte eum concernenti per Patrem Cuſtodem coëmantur.

Silentium omni tẽpore ab omnibus Fratribus in Choro,

Refe-

Refectorio, & in Dormitorio servetur, exceptâ unâ horâ recreationis post prandium, & alterâ post cænam seu sessionem, ac mediâ post horas Vesperarum. Si verò improbitas vel importunitas alicujus Fratris absq; licentia Superioris, & absque urgenti causa silentium fregerit, vel distributioni horarum non attenderit, à Patre Custode puniatur, prout superiùs de officio Custodis est expressum.

Literas inscio Superiore nec ab aliis recipiant, nec ipsi mittant, & eas in posterum sigillô communitatis obsignent. In omnibus denique actionibus ita se Fratres gerant, quemadmodum Regula ipsa, quæ totius Religiosæ vitæ normam tradit, & vocatio illorum requirit.

Porro quandoquidem huic Ecclesiæ nostræ Conventu ali annexa est cura animarum, hortamur plurimum omnes Fratres, ut Sacramenta Parochionis decenter & tempestivè administrent, juxta præscriptum Capituli Generalis Secundi toto lib: 1. quem diligenter quilibet Presbyter perlegat, & quantum fieri potest memoriæ mandet. Librum etiam agendorum, & Epistolam ad Parochos, singuli præ oculis habeant, & in administratione Sacramentorum se, quàm maximè eis accomodent.

Quoties Sacramentum Baptismi administrari continget, ipse Presbyter superpelliceo indutus reverenter perse ipsum, non verò per Clericum [quod hactenus minùs decenter fieri consvevit) Olea sacra ad fontem deferat: gratis & promptè (nisi si quid sponte ratione eleemosinæ offertur) ut alia Sacramenta, ita & hoc administret, & quidem cum actuali intentione regenerandi hominem in Christo, & faciendi quod facere intendit Ecclesia, adhibitâ debitâ materiâ & formâ. Aqua autem capiti infantis infusa, in vas ad id destinatum excipiatur, ad eamque superfun-

dendam non vola manûs, ſed cochlear aliquod argenteum vel ſtanneum paruum adhibeatur.

Illi qui ad Confeſſiones excipiendas pro tempore fuerint deſtinati, & ab officio approbati, ea omnia quæ in lib: 1. Conſtit: 5, cap: 2. Generalis præſcribuntur, ad amuſſim obſervent, ac præterea noverint, quæ ſint Pænitentiæ partes, quæ hujus Sacramenti neceſſitas, quæ Materia, quæ Forma, quis illius effectus, quis miniſter, quæ conditiones in eo requirantur, quæ Regulæ ad dignoſcendum & diſtingvendum peccatum mortale à veniali, quando & quibus de cauſis Confeſſio eſt iteranda, quæ ſint circumſtantiæ peccatorum, & quæ mutent ſpeciem peccati, quæ reſtitutionem poſtulent, quibus criminibus annexæ ſint cenſuræ, qui denique Caſus Sedi Apoſtolicæ, & qui Loci-ordinario reſervantur, &c. Sciant item pro ſtatu cujuſque perſonæ accomodandum eſſe excipiendarum confeſſionum modum, ut alìter eorum qui Matrimonio juncti, aliter Continentium, alter, Laicorum, aliter Clericorum, exploretur conſcientia.

Qua in re, ut Confeſſarii tantò diligentiùs ſe exerceant, plurimum expedire judicamus, ſi per duos eruditos Fratres in Capitulo Generali ad hoc munus deputatos, ſingulîs quatuor anni temporibûs, de profectu in ſtudiis, Caſuum conſcientiæ examinentur. Et quomodo peccatorum rationes & diſcrimina cognoſcere poſſent, informentûr. A quibus etiam illi qui Ordinibùs Sacris adſcribendi erunt, antequàm ad Epiſcopos mittantur, examinari debebunt, an ea eruditione ſint præditi, quam illius gradûs, ad quem promovendi ſunt functio deſiderat, juxta Conſtitutionem 6. libro 2. Cap: Gen: 2.

Propter Religioſos verò confitentes neceſſarium omnino videtur, ut Confeſſarii Ordinis noſtri Caſus Religioſorum reſervatos noverint, à quibus iidem,non niſi â propri-

is Præ-

is Prælatis, vel ab illorum ſubſtitutis abſolui poſſint. Juxta ordinationem Bullæ à Clemente octavo. Quæ in officio Patronorum Ordinis inſerta habetur, ſuper ea re emanatæ. Secundum quam & Conſtitutio illa, quæ lib: 2. Cap: Gen: 2. de Caſibus ſuperiori Ordinis noſtri reſervatis habetur, eſt moderanda.

Euchariſtiæ Sacramentum cum in Eccleſia diſtribuitur, candela accenſa à Clerico ſuperpelliceô induto præferatur, & mantile mundum, vel Patina mentò Communicantium ſupponatur.

In Pixidibus ſeu Vaſis cum ad Infirmos, in Civitatem itur, ſint conſecratæ adminùs duæ vel tres Hoſtiæ, ut in reditu remaneat Hoſtia quæ à populo adoretur.

Quoties verò Presbyter defert ad Infirmum Diviniſſimum hoc Sacramentum, ſemper deinceps, adhibeat Clericum coadjutorem, ſuperpelliceò indutum. Adhiberi etiam debet cantus per duos Scholares, à nobis & à Fraternitate Sanctæ Annæ ſalariatos, cum luminibus accenſis inter eundum & redeundum. Presbyter autem deferens ne minimum quidem oculos à Sacratiſſimo Sacramento removeat, & antequam domum infirmi ingrediatur, præmittat, qui locum præparet pro decenti hujus Sacramenti collocatione, Infirmumq; verbis ad id idoneis hortetur, ut humiles Deo gratias agat, quod dignaretur ad ſe venire, ac poſt ſumptionem iterum moneat, ut acceptam per hoc Sacramentum gratiam, in ſe diligenter conſervet.

In Concionibus quoq; frequenter populus moneatur ad hoc Diviniſſimum Sacramentum comitandum, propoſitîs indulgentiîs à Summis Pontificibus, iis qui huic tam pio operi interfuerint, conceſsîs.

Usus Sacramenti Extremæ Unctionis, similier à Concionatore sæpius populo inculcetur, & Infirmis quoties illud postulaverint, non differatur administrari.

Presbyter autem cum Clerico, acceptô superpelliceô & stolâ cum vasculo olei infirmorum, atq; aqua benedicta accedat ad ægrotum, interim dicens Psalmos pœnitentiales vel alias preces pro infirmo. Cùm verò ad locum venerit, paratis omnibus, accensâ candelâ Sacramentum ex libro rituali conferat.

Commendationi item Animæ Agonizantium libenter assistant Presbyteri vocati: ipsosq; in hujusmodi ultimo vitæ conflictu Constitutos, oratione adjuvent, & corroborent, juxta præscriptum Polanci de modo juvandi morientes, & Janussovii de arte moriendi.

Cúm autem Regula & Regulares Constitutiones seriò prohibeant, ne Fratres paupertatem Professi, etiam doni vel Eleemosinæ nomine, insciô superiore quicquam recipiant, ideò veteri consvetudini inhærentes, statuimus, ut oblationes & Eleemosynas quæ dantur pro celebratione Missarum vel pro Administratione Sacramentorum, nemo audeat pro se usurpare, sub pæna Sacrilegii, sed statim illas referat ad Sacristam, qui in Regestrum ad hoc paratum illas adnotet, & in carbonam communem deponat, quam singulîs Quartualibûs in præsentia Patris Custodis aperiet, & pecuniam inde provenientem inter Fratres ex æquo dividet. Verum ut vitium Proprietatis quod Paupertati Religiosæ maximè repugnat, faciliùs à Fratribus in Monasterio degentibus evitari possit, decernimùs ut in posterum pecuniam, tam ex communi carbona, quàm aliunde provenientem omnes in unum promptuarium, pro numero Fratrum, Cistulîs serratîs distinctum deponant, à quo clavis sit penes Custodem, à singulis autem Cistulis penes Fratres, prout eos concernent

nent, ita ut securi quidem sint de deposito, eô tamen, insciô Præpositô vel Custode, pro sua voluntate uti non possint.

Ut autem faciliùs Fratres nostri percipere, ac concoquere possint, quanta in periculo salutis æternæq; damnationis, omnes ii versentur Religiosi, qui (& quidem sine ullo prorsus conscientiæ scrupulo) ita detestandæ ac perniciosæ inhiant proprietati, ac si nullum unquam S. Paupertatis solemne votum emisissent, & ne hoc malum ulterius serpat; hæc puncta ad evitandam proprietatis labem, tam ex SS. Canonibus, quàm etiam Oecumenicorum conciliorum Decretis, ipsaque Sanctissimi P. N. D. August: Regula deprompta, hic inferenda, diligentique Fratum trutinæ, ac considerationi comittenda esse duximus.

1. PROPRIETAS, IN QUOLIBET Religioso ordine, omnium dissolutionum exorbitantiarumque est primaria & principalis causa, ex qua cùm alia plurima, tum potissimum execrandum Avaritiæ vitium, inter Religiosos exoritur, hinc verò postea rixæ, contentiones, contra Superiores murmurationes, imò etiam conspirationes voluntariæ ac deliberatæ; Statutorum ordinis votorumque essentialium transgressiones, aliaq; infinita mala facile subsequuntur.

2. Communis vitæ ratio quò ad victum, & vestitum adeò est Religiosis necessaria, ut eâ non diligenter observatâ paupertatis votum (quòd nil proprii admittit) vix ac ne vix quidem inviolatum esse possit. Unde tam Prælati, quàm subditi gravissimè peccant, & sunt in statu damnationis, per quos stat, quò minus omnes Religiosi vitam agant communem.

3. Religiosus Professus solenniter cujuscunque instituti Ordinisve fuerit, simpliciter est incapax, in particulari omnîs

dominii rerum mobilium, & immobilium temporalium; Quia per ſolemnem Profeſſionem, non tantum renuntiat, omni dominio, ſed etiam reddit ſe in capacem illius. Et hoc intelligendum eſt de quibuſvis Religioſis etiam Beneficiariis, quales ſunt in Religione noſtra Præpoſiti Plebani, qui licet habeant jus adminiſtrandi & diſpenſandi fructus ſuorum Beneficiorum, non tamen habent dominium tàm ipſorum Beneficiorum, quàm fructuum. Unde non poſſunt de his fructibus aliter diſponere, niſi ad congruam ſtatui ſuo ſuſtentationem, Eccleſiæ neceſſitates, aliaſque pias cauſas, & non in eos vanas, nec ad ditandos amicos, alioquin non tantum ipſi beneficiati, ſed & illi peccant, qui ab eis aliquid (niſi fortè per modum Eleemoſinæ accipiunt.)

4. Peccat Religioſus mortaliter, ſi velit penes ſe aliquid retinere, tanquam proprium, aut eo uti, tanquam proprio, & independenter à Superiore.

5. Peccat ſimiliter, ſi donet aut alienet aliquid ſine tacita vel expreſſa facultate Superioris, & talis alienatio cum ſit illicita, irrita eſt cenſenda, nec ille qui donum à Religioſo accipit, ſuum facit, ſed tenetur Superiori Religionis reſtituere, juxta Bullam Clementis VIII. quæ incipit: Religioſæ.

6. Si eſt Religioſus diſpenſator aut Adminiſtrator aliquarum rerum, non poteſt eas diſtribuere pro ſuo arbitratu, ſed tantum ex præcepto & mente Superioris, & ſi qua in re à mente Superioris receſſerit, incurrit proprietatem. Nam ita diſpenſat, ac ſi eſſet Dominus, & ad alterius Dominium non pertineret.

7. Non poteſt mutuò aut commodatò dare, ſine conſenſu Superioris, quia tantum habet uſum rei & eum precarium, uſuarius autem non poteſt alteri uſum concedere, ut habetur Inſtit: de uſu & Habitatione. §. 1. & 2.

8. Non

8. Non licet ei quicquam etiam ab externis & consanguineis accipere sine consensu Superioris, ea præsertim intentione, ut illud sibi appropriare velit.

9. Non potest etiam ad usum sibi quicquam ex rebus communitatis usurpare invito Superiore.

10, Peccat Religiosus si quidquam abscondat, illudq; subducat liberæ Superioris dispositioni, hoc enim furtum, & Sacrilegium est.

11. Tenetur Religiosus in iis quibus utitur consevandis eam præstare diligentiam, quam adhibere tenetur is, qui re aliena utitur.

12. Res superfluas non potest habere etiam cum licentia Superioris, poteſtquè hac in parte peccare mortaliter, si habeat aliqua quæ statum non deceant.

Hactenus de Proprio.

De CONCIONATORE.

QUoniam vero in Prædicatione Verbi Divini, maxima & præcipua pars curæ animarum consistit. Ideo dabit operam Pater Custos, ut antequàm ad munus Concionatoris aliquem ex Fratribus deputatum pro approbatione ad officium remittet. Primò vitam & doctrinam ejus exploratam habeat, diligenterque provideat, ut talis designetur, quem pietas, vitæ honestas, & doctrinæ puritas commendet,& cujus doctrina cum vita consentiat,quique in privatis Refectorii Concionibus (in quibus se Fratres inposterum diebûs præsertim festîs exercere debebunt) doctrinæ, ingenii, & facundiæ, specimen; sæpiùs exhibuerit.

Majoris autem Commoditatis causâ, tempore Hyemali Hypocaustum habebit, & ab horis decantandis liber erit.

Cum

Cum autem antiqua confvetudo fit, ut pomeridianæ Conciones, fingulîs diebûs Dominicîs & Feftîs principalioribûs à Fratribus, à Patre Cuftode affignatis habeantur, id in pofterum obfervari debebit, ubi vel maximè populus in rudimentis fidei, doctrinaq; Chriftiana, juxta præfcriptum Cathechifmi Romani, informandus erit.

In Concionibus autem faciendis, eam Methodum fervabunt, quæ in Statutis Synodorum Provincialium & Diæcefanarum, tum & in Epiftola Paftorali, Jlluftriffimi olim Cardinalis Macieiovii defcripta habetur.

De Officio PROVINCIALIUM.

PRovinciales, qui ut officio, ita etiam vitæ & morum integritate Regulariq; obfervantia aliis præftare debent, ita fe gerant, prout illorum officium in Conftit: 8. Lib. 3. Cap: Gen: 2. defcriptum exigit: præcipuè verò hæc duo puncta perquàm ftudiofiffimè exequentur. Imprimis Ecclefias ditioni fuæ fubjectas, omnes quidem femel in Anno, tempore in Capit: Generali 2. Lib: 3. Conftit: 16. præfcripto. Singulas autem emergente aliquo cafu, quoties neceffitas poftulaverit, per fe vifitent, diligentemque de vita & converfatione Fratrum ad fuam Provinciam pertinentium, inquifitionem facere non negligant. Exceffus fi quos fortè adverterint, leviores quidem (juxta Conftit: præfcriptum) ipfimet puniant, graviores autem ad nos deferant. Alterum verò eft, ut faltim fingulîs Anni quatuor temporibûs, ad Reverendiffimum Generalem litteras mittant, quibus eum de rebus omnibus fuæ Provinciæ, commonefaciant, & confilium de rebus arduis & difficilioribus exquirant.

Omnes

Omnes autem Fratres extra Conventum manentes, illis in omnibus rebus ad officium ipſorum ſpectantibus, non aliter quàm nobis ipſis obedire, & debitum honorem, & reverentiam exhibere debent.

Quoniam autem de Electione, & de numero Provincialium, in Conſtit: Ordinis noſtri, nil expreſſum habemus, ideò ſtatuimus, ut in poſterum, non niſi à Capitulo Generali quatuor deligantur, & quidem tales qui huic muneri pro dignitate Ordinis noſtri, & utilitate Eccleſiarum illis ſubjectarum, reſpondere poſſint. Si tamen aliquem ante tempus Capituli Generalis, è vivis decedere contigerit, liberum erit Præpoſito Generali, alium in locum demortui ſurrogare, à futuro Capitulo, ſi idoneus fuerit, approbandum.

Debent autem eſſe numero quatuor, videlicet majoris Poloniæ, cui Eccleſiæ Gneſnen: Sempelborienſis, Pyſdrenſis, Siradienſis, & Grodziſcenſis. Minoris Poloniæ, cui Eccleſiæ Sanctæ Hedvigis in Stradom, Wrocimovienſis, Uncioviensis, Wrocirienſis, Chelmenſis, Zarnovecenſis, Chodovienſis, In minori Polonia. Bythomień: Charzomenſis: In Sileſia, Laudecenſis, Lapſenſis, & Januſovienſis: in Ungaria, Ruſſiæ, cui Eccleſiæ, Prævorſcenſis, Leſaiſcenſis, Gniewcynenſis, Giedlarovienſis, Urzevicenſis, Rudolovienſis, & Tuliglovienſis, Maſoviæ, cui Eccleſiæ Viſſegradienſis, Rembovienſis, Scariſevienſis, Gorznenſis, Rypinenſis, & Legonicenſis, unà cum ſuo clero perpetuò ſubjectæ eſſe debent.

IHS

De Officio Præpositorum et Parochorum

In Beneficiis Ordini annexis manentium.

CUm alia ſit ratio Beneficiorum Sæcularium, alia verò Regularium, & aliis ſæculares, aliis verò ii, qui per emiſſionem votorum ſolemnium arctiorem vivendi ſtatum amplexi ſunt, legibus teneantur. Proindè ne Fratres Ordinis noſtri, qui ad Beneficia ordinis obtinenda Capitulariter à nobis deputantur; eo ipſo quod extra clauſtrum degant, majorem ſibi licentiosè vivendi occaſionem oblatam eſſe arbitrentur; Præter ea, quæ in Conſtitutionibus Ordinis præſertim verò Conſtit: 10. lib: 3. Cap: Gen: Secundo de Præpoſitorum & Plebanorum officio, ſancita ſunt, hæc puncta addenda, vel potius ex iiſdem Conſtitutionibus deprompta, in meliorem Methodum redigenda, diligentique Præpoſitorum & Plebanorum Ordinis noſtri, noſtræ juriſdictioni ſubjectorum, executioni demandanda eſſe duximus. Imprimis omnes, tàm Præpoſiti, quàm Plebani Religioſæ vocationis ſuæ ſemper ſint memores, & ad præſcriptum Regulæ & Conſtit: Ordinis, quàm maximè vitam ſuam & mores accomodare ſtudeant, eamque juxta obligationem noſtri inſtituti, adminus ſemel in Septimana ad menſam prælegant, Et quia (utpotè extra clauſtrum manentes) in majori periculo frequentioriq; occaſione peccandi verſantur, idcircò eo majora pietatis aliarumq; virtutum præſidia, ſibi comparare ſtudebunt, dabuntq; omnem ope-

ram

ram, ut vel ex ipſa converſatione, facilè à quolibet veri Religioſi dignoſcantur.

Inter alia vota eſſentialia, vel maximè Paupertatem, quæ totius Regularis diſciplinæ firmiſſima baſis, ac fundamentum eſt ſemper præ oculis habeant, & ſecundùm doctrinam hac de re ſuperius traditam ſe gerant, neq; bonorum, aliorumq; fidei ſuæ commiſſorum proventuum Dominos, ſed potiùs temporaneos diſpenſatores & Adminiſtratores ſe eſſe ſciant; ac proinde in iis diſpenſandis, non quod propriæ lubet voluntati, ſed quod Regulæ ac Conſtitutionibus, ſacriſq; Canonibus conformè ac conſentaneum eſt faciendum eſſe meminerint, eaq; præſtent, quæ fidelem diſpenſatorem decent. Quod ut eo facilius exequi poſſint, volumus ut Præpoſiti, Plebani, & quicunq; Beneficia Ordinis noſtri, cujuſvis conditionis obtinent, ita redditus & proventus ſuos diſtribuant, ut quotidie ſi opus fuerit, ad rationes reddendas, parati eſſe poſſint. Ac prætereà ut omnium redditu-um ac expenſarum, fideliter ac diligenter conſcripta habeant Regeſtra, illaque quotannis ſemel idq; immediatè circa Feſtum Diviſionis Apoſtolorum, vel alio huic proximò opportuniori tempore, ſive per ſe, (ſi ita commodè fieri poterit] ſive per ſuum Vicarium, aliamque idoneam perſonam ad nos Miechoviam: in abſentia verò ad Cuſtodem pro tempore exiſtentem tranſmitti curent. Ne autem aliquid de bonis aliiſque Proventibus Eccleſiarum, ſive per incuriam Beneficiatorum, ſive per alium quempiam modum depereat, ordinata Inventaria tam Sacræ rei Eccleſiaſticæ, quàm etiam ſupellectilis Domeſticæ habeant, & ea fideliter & ordinatè deſcripta ſingulis triennis ad Monaſterium tranſmittant.

Volumus præterea, ut ſinguli Beneficiati, in poſterum habeant librum; in quo omnia Privilegia, ad ſuam Eccleſiam ſpectantia, de ſuis originalibus deſcribant: ipſa autem

Originalia Privilegia nullatenus penes se retineant, sed ea quamprimùm ad Archivium remittant Conventus, in quo etiam libro specialiter annotare debent omnes proventus & redditus Beneficiorum suorum, tàm eos quorum sunt in usu, quàm eos, qui vel negligentia antecessorum suorum, vel iniquitate temporum deperierunt.

De bonis ad Ecclesiam suam pertinentibus (quoties necesse fuerit) jure agant, in iisque defendendis, ac recuperandis (si quæ fortè per negligentiam Antecessorum suorum alienata fuerint] sumptui non parcant. De omnibus verò Reverendissimum certiorem faciant, nequè ipso inscio, de controversiis, majoris præsertim momenti, privata authoritate transigere, & multominùs per mutationes donationes, vel [quod absit) venditiones, aut alienationes bonorum, ad suas Ecclesias spectantium, facere præsumant, sub pænis à SS. Canonibus statutis, & aliis à Reverendissimo irrogandis.

Circa administrationem Sacramentorum (qui curam animarum habent) ita se gerant, prout liber Agendorum, Epistola ad Parachos, & Constitutiones Ordinis, per integrum librum primum, Cap: Gen: 2. hac de re sancitæ præscribunt, ac prætèrea lectioni Casuum conscientiæ diligenter incumbant, nec quicquam pro administratione Sacramentorum exigant, præterquam si quid spontè per modum Eleemosynæ illis offertur.

Cùm autem Sancta Sanctè tractanda sint, puritati conscientiæ, vel maximè studeant; Examen Conscientiæ, antequàm conferant se cubitum, quotidie faciant, & manè orationi mentali, seu meditationi, adminús per unum quadrantem vacent: neque peccatorum Confessionem in longum differant tempus, sed adminus semel in Septimana, [nisi sæpius Conscientiæ testimonium requirat,) juxta præ-

scri-

ſcriptum Conſtitutionum ſive fratri, ſive alteri cuipiam Præſbytero, approbato tamen, ritè Confiteantur, ſi autem in aliquem caſum reſervatum inciderint, ad Provincialem pro abſolutione recurrant. Quod ſi aliquis commoditate Confitendi deſtitutus, aliquo peccati ſcrupulo angatur; non audeat ad Divina Officia, præſertim verò Sacro-Sanctum Miſſæ Sacrificium, niſi priùs ferventem contritionis actum, cum propoſito quamprimùm confitendi elicuerit; accedere.

Ante acceſſum autem ad altare (quod adminùs ter in Septimana, præter dies Feſtos, ex præſcripto Conſtit: frequentare debent) diligenti præparationi, adminùs per unum quadrantem inſiſtant; neque item abſoluta Miſſa, ſtatim ad fabulas, aliaſque varias occupationes, ſed potius ad orationem ſive vocalem, ſive mentalem ſe convertant.

Cum verò id potiſſimum ad Officium Paſtoris ſpectet, ut oves ſuas agnoſcat, & illæ vocem ejus audiant, operæ pretium fuerit ut non tantùm modo Vicarii (quod hactenùs quibuſdam in locis conſvetudine invaluit) ſed etiam ipſi Beneficiati, nonnunquàm diebus Dominicis, & ſolemnioribus Feſtis,] præſertim ſi non fuerint legitimè impediti) per ſe ad populum verba faciant, ſuoſque Parochianos in rudimentis fidei, ut potè Oratione Dominica, Symbolo, Decalogi, & Eccleſiæ præceptis. quam diligentiſſimè informent, modumque ritè Confitendi ac communicandi eoſdem edoceant, ad audiendum quolibet die Dominico, & Feſto Sacrum Miſſæ Officium ſerio adhortentur: abuſus, ſive ex craſſa quorundam ſimplicitate, ſive ex depravata conſvetudine, inveteratos, tollere ſtudeant, in vitia quæ præſertim inter ſuos Parochianos dominari adverterint, in Concionibus acriter invehantur, & quod caput eſt, nullum de ſeipſis ſcandali veſtigium relinquant. Præſertim verò frequentationes cauponarum; ebrietates, luſus alearum, extra pro-

 prias

prias domus (quæ instar claustri ubique locorum, etiam in villis esse debent] pernoctationes (nisi fuerint in itinere] omnino devitent, nilque ejusmodi comittere audeant, quod ipsi honestati statuique Religioso repugnet.

Ab Ecclesiis suis, diuturno præsertim tempore, sine urgenti necessitate, non se absentent, sed domi assiduè residentes, rei Oeconomicæ ita attendant, ut cultus Divinus in nulla re negligatur. Familiam Domus in honestate, & disciplina retineant; & ne quid indecens (quod DEUS avertat) in domo Religiosa fiat, diligenter provideant.

Quia verò non sine gravi dolore nostro cum ipsamet experientia, tùm crebris Fratrum ad invicem, quæ ad nos deferuntur, querimoniis edocti sumus, debitum amorem Fraternum, difficiles reperiri inter Beneficiatos & Vicarios; tum quod illi ea quæ de victu & amictu, aliisque necessariis Fratribus Vicariis suppeditandis, in Constit: Ordinis sancita sunt, iisdem denegent, tum quod isti proprietati magis quam necessitati studentes, necessariis non contenti, superflua ab eis exigant, neque tamen quidquam de suis obventionibus Superioribus suis concedere velint; Proindè, ut omnis in posterum hisce altercationibus ac querimonis aditus percludatur, statuimus ac seriò præcipimus. Inprimis ut Præpositi & Plebani debito amore Fraterno, [quem vitæ & morum statusque similitudo facile conciliare potest, & debet) Vicarios suos prosequantur: & quemadmodum omnium laborem, qui in Spirituali administratione Ecclesiæ suscipiuntur; sunt participes & socii; ita victu & rebus aliis dissimiles esse non debent, sed ut communi illaque decenti mensa utanrur, necesse est. Non solum autem victum sed amictum quoque, aliavè necessaria, quæ in Conventu Fratribus suppeditantur, (juxta Constit: X. Cap: Gen: 2. lib: 3.) Beneficiati Vicariis suis, in posterum tenebuntur providere, hoc

hoc pacto, ut quid quid Vicarii ſive ex Eleemoſynis ſivè [ut vocant] petitionibus ſive ex aliis quibuſcunque piis Benefactorum collationibus,] quas tamen inſciis Superioribus accipere nunquam illis fas erit) acquiſierint id totum in Carbonam, cum ſcitu eorundem Superiorum ſuorum quorum ſunt Vicarii reponant. Illi verò nulla quidem Quartualia (quod hactenus non ſine gravi paupertatis jactura, paſſim obſervatum eſt] Vicariis ſuis ad manus tradant, ſed eadem ſimiliter in Carbonam communem, juxta quantitatem hactenus obſervatam (in Gneſnenſi autem Præpoſitura, ubi nullæ ferè ſunt Vicariorum obventiones in duplo augentes) deponant: atque ex tota hac pecunia, ex Carbona ſumpta, vel ipſi neceſſaria provideant, vel ab ipſis Vicariis cum ſcitu ſuo eadem comparari permittant. Quod ſtatutum ita penitus volumus obſervari ut ſi in aliorum certè in hujus tranſgreſſores, ſerio nos animadverſuros polliceamur.

Cæterùm cùm & variis ſummorum Pontificum Decretis, ſub graviſſimis Eccleſiaſticis cenſuris prohibitum, & ipſis Ordinis noſtri ſtatutis quam diligentiſſimè cautum ſit, ne ullus ad omnium Regularium cujuſcunque inſtituti, Orniſque domos & loca, mulieribus aditus pateat; Nos verò ejuſmodi pleraque habeamus Beneficia, quæ ad rem Oeconomicam cum fructu adminiſtrandam, miniſterio mulierum ſaltim ætatis provectioris indigeant, idque in Conſtit: à lib: 3. Cap: Generali 2. concedatur; talis moderatio hac in parte videtur adhibenda, ut nimirum Beneficiati noſtri ad evitandam cum mulieribus converſationem, præter commune hypocauſtum, ſeparatas aliquas habeant manſiunculas, ad quas nulli omninò fæminæ (ſive illa domeſtica ſive externa fuerit) acceſſus pateat. Cæterum Conſtit: 2. lib: 3. Cap: Gen. 2. de Habitatione Religioſorum in omnibus punctis ſatis fieri volumus.

Cum

Cum levioribus leviora, gravioribus autem atque adeò periculosioribus vulneribus efficaciora medicamenta sint adhibenda, ne dum graves morbi minus efficacibus curantur pharmacis, eò gravius invalescunt neq; in posterum aliis quibusvis etiam efficacissimis iisdem mederi possit. Proindè etsi hactenùs ea de re, vix aliquid expresse in Constit: Ordinis habeatur, tamen cum ad nos nostramque pertineat conscientiam, de meliori Fratrum curæ nostræ commissorum statu semper providere, authoritate nostra, qua in hoc Ordine, Divina disponente, voluntate fungimur: Statuimus ut si qui (quod DEUS avertat) Ordinis nostri Beneficiati Religiosæ vocationis suæ votorum que essentialem obliti, crimine incontinentiæ fuerint notati, pessimumque exemplum aliis, maximè autem Parochianis de seipsis præbuerint, post præmissam unam atq; alteram à Reverendissimo admonitionem, & correctionem nullo tamen emendationis effectu subsequente, tales in posterum, si ex inquisitione, rei hujus abominandæ turpitudinis reperti fuerint, sine ullo juris strepitu ipsis Beneficiis priventur, & in Conventum revocentur, in ordinem aliorum Fratrum redigantur, acturi isthìc pænitentiam quæ illis assignata fuerit.

Non solùm autem sui, sed etiam Fratrum Vicariorum diligentem debent habere curam: ipsique (quod Superiorum proprium est) ad omnem virtutum sint exemplo & incitamento. Quocirca ipsorum domos sæpius visitent, singulisque Quartualibus, rationem de Eleemosynis, aliisque ipsorum obventionibus diligenter exigant, neque sine scitu suo ab illis, vel minimum quidpiam comparari permittant. Infirmis debitam charitatem exhibeant. Horas Canonicas simul recitent; frequentes de rebus ad salutem vitamq; Religiosè instituendam pertinentibus, inter se collocutiones habeant, nequè tempus ab aliis curis vacuum incassum abire patiantur.

Quod

Quod si verò aliquis Vicariorum, à verò virtutis ac Regulæ tramite deflexerit, eum continuò suus admoneat Superior, ne fortè silentium sit causa ulterioris mali: Si verò idem Vicarius admonitionem Superioris sui contempserit, iterumque in aliquo defectu vel excessu notatus fuerit, nos qui omnium curam gerimus. Præpositis & Plebanis damus facultatem, tales Fratres tanquam in obedientes puniendi, sive Carcere, sive Cilicio, sive privatione mensæ, imo suspensione à Divinis, juxta quantitatem delicti. Quod si neque ista curaverint, ad Provinciales eos deferant: ingravescente autem ipsorum insolentia, ad nos Miechoviam pro graviori correctione, præscripto ipsorum excessu, pedester remittant.

Quoties verò tam ipsos Beneficiatos, quàm alios Fratres ad Conventum alicujus negotii causa venire contigerit, statim intra scripta Monasterii conferant, neque in civitate pernoctare, & multominus comessationibus, ibidem indulgere præsumant. Quod si suam liberalitatem Fratribus in Convētu residentibus in exhibendo præsertim, aliquo vini poculo, declarare voluerint, id in Conventu pro usu communis mensæ [moderatè tamen) facere poterunt. Nobis autem curæ erit, pro Paterno erga omnes amore, utquamprimùm commoda aliqua habitatio pro Fratribus Hospitibus, excipiendis præparetur, & omni necessaria supellectili instruatur.

Quando-quidem autem Provincialia Statuta, aliæque Ecclesiasticæ ordinationes id prohibent, ne Religiosi Regularia, & quævis alia Beneficia obtinentes, solîtarii ac sine socio (qui ipsorum Religiosæ conversationis testis esse debeat) extra claustrum vivere præsumant; id autem apud nos) ubi in quibusdam locis, ob tenues Proventus non nisi unus Frater degit) minimè observetur. Proindè etsi

non facilè, sanè hac in parte modum reperire est, quo & Ecclesiasticis Decretis, & conscientiæ Fratrum consuli possit, vehementèr tamen optaremus, ut ubicunque reditus Ecclesiæ ferunt expensas ad alendum Vicarium, is deinceps Præposito seu Parocho adjungatur, qui sit morum & Conversationis illius veluti testis, ubi autem adeò exigui sunt Proventus, ut nequaquam pro duobus Fratribus alendis sufficiant, neque aliqua ratione, præsertim vero recuperatione amissorum & alternatorum augeri possit. Talia Beneficia potiùs in manus Ordinariorum tradantur: quàm conrra Canonum præscriptum & Regulæ institutum retineantur.

Non põssumus non multum laudare R. P. Felicem Scarisevienſem Præpositum Lesaiscensem, qui singulari sua prudentia & industria. non modo Proventus Ecclesiæ suæ notabiliter auxit, verùm etiam Mansionariam in eadem Ecclesia erexit, quam nos ratam & gratam habentes, libenter approbamus & confirmamus. Tertiumque Vicarium è Conventu, ad eandem Ecclesiam perpetuò assignamus.

De Officio VICARIORUM.

VIcarii quando è Conventu Generali Miechoviensi, ad aliquod particulare Ordinis nostri Beneficium, subsidii causa, circa curam animarum mittuntur, cogitent imprimis, iisdem planè Religionis votis, Ordinisque Constit: ubicunque locorum fuerint se teneri. Quare omnes hortamur ac præcipimus, ut ad præscriptum Regulæ & Constitut: Ordinis, vitam suam accomodare studeant, eamque

que adminûs semel in Septimana ad mensam prælegendam attentè audiant, & memoriter addiscant.

Officia Divina juxta loci consvetudinem, debitis & statutis horis devotè ac summa cum attentione [nominatim verò Fratres, circa Ecclesiam Prævorscensem residentes præter Officium Beatissimæ MARIÆ Viginis, primam Majorem singulis diebus Dominicis & Festis) decantent, Sacramenta Parochianis tempestivè, decenterquè ad præscriptum Agendorum, & Constitutionum Ordinis administrent, nec quidquam ab eorum administratione (præterquàm si quid per modum Eleemosynæ spontè offertur) exigant. Eosdem Parochianos in fide & doctrina Christiana, in Concionibus præsertim, prout de Parochis Superiùs dictum est, diligenter instruant, illa verò quæ ad Credendum unicuique etiam simplicissimo (si salutem consequi vult) omninò sunt necessaria. Septem SACRAMENTA, ut potè Mysterium Sanctissimæ TRINITATIS & Incarnationis, pro captu auditorum frequenter explanent; Peccata graviora præsertim, severè increpent, fidelesque ac strenuos in animarum salute procuranda Prælatorum suorum Cooperarios se præstent.

Confessionem (juxta præscriptum Constitutionum] adminùs semel in septimana, vel sæpiùs quando id necessitas exigit, vel sibi ad invicem [si fuerint plures) vel Superiori suo, vel cuipiam alteri cùm scitu ipsius faciant. Aliorum verò Confessiones non audeant excipere, nisi prius ab Officio Loci-ordinarii fuerint approbati; Quam approbationem ut eò faciliùs consequi possint, tempus (cujus magnam habent copiam] Sacræ lectioni & casuum conscientiæ studio impendant.

Superioribus, penes quos interim manent, debitam exhibeant reverentiam, admonitionesq; ipsorum, non aliter ac nostras accipiant, ipsisq; in omnibus (præsertim licitis

 & hone-

& honestis) obtemperent, verbis & actibus morosis (quod Deus avertat) iisdem nullo prorsus modo sint molesti, neque eorum familias perturbare, reique Oeconomicæ (nisi ipsismet rogantibus) sese miscere audeant. Silentium servent, debito præsertim tempore videlicet absolutis refectionum & recreationum [quæ tamen in longum tempus pertrahi non debent) horis.

Hora certa cubitum se conferant, atq; surgant, quæ per suos Superiores, pro temporis qualitate assignanda erit. Examen Conscientiæ Vespertino tempore, singulis diebus faciant; Mane verò meditationi, adminùs unum quadrantem impendant. Ac denique ante & post Missæ celebrationem (quàm præter dies Festos, adminùs ter in Septimana, juxta præscriptum Constit: absolvere obligantur) ita se gerant, prout superiùs de Beneficiatis & in Capit: Generali secundo. Lib: 2. Constit: 1. est præscriptum.

In suis habitaculis semper se contineant, neque sine licentia Superiorum suorum [quæ absque legitima causa eis facilè concedi non debet] extra septa domus Parochialis egredi audeant, multo verò minus Tabernas, aliaque loca Religiosis minus competentia adire, ibique (quod absit compotationibus, Choréis, alearum lusibus, aliisque inhonestis actibus, vacare præsumant. Quod si aliquis secus fecerit, liberum erit Superiori, tàm insolenti Fratri pænam incarcerationis, cilicii, Jeiunii & disciplinæ, (prout superius dictum est) assignare, vel etiam si protervus fuerit, eum à Divinis ad tempus suspendere.

Inter alia autem, id vel maximè omnibus Vicariis seriò præcipimus, ut omnes à colloquiis & conversatione mulierum abstineant, neque cum illis (nisi specialis consensus Superioris, causaque legitima accesserit) colloquia habere audeant, multò verò minùs easdem in sua habitacula ingredi patiantur; Si quidem id gravissimè Statutis ordinis &

SS. Cano-

SS. Canonibus, ac recentioribus Bullis Pontificiis vetatur, & transgressores censuris Ecclesiasticis subiiciuntur.

Ne verò aliqua proprietatis suspitione, Fratres nostri Professi laborare videantur. Mandamus in virtute Sanctæ obedientiæ, ut in posterùm omnes Vicarii, nil sine scitu suorum Prælatorum, penes quos interim manent, sive per modum doni vel Eleemosynæ, aut alio quocunque nomine ab ullo quopiam accipere, de illoque pro suo libitu dispo- nere audeant, sed omnes & singulas obventiones & Eleemosynas, nec non quartualia, à Beneficiatis pendi solita, in communem carbonam ad id præparatam conferant, à qua una clavis penes Beneficiatum, altera penes Vicarios remaneat; Competenti verò tempore, quando id necessitas postulaverit, totam illam pecuniam, cura & industria Vicariorum acquisitam, Beneficiati non nisi in eorundem necessaria expendent, vel certè eandem inter illos distribuent, ita tamen ut nihil de pecunia accepta, Vicarii sine scitu Superiorum, in necessitates suas exponant, & quoties ab eis requisiti fuerint, sint de omnibus reddere rationem parati.

Quamvis autem vel maximè propriam quisque conscientiam attendere debeat, neque in alterius facta curiosiùs inquirere. Fraterna tamen charitas exigit ut mutua à Fratribus extra manentibus ad invicem de alterius salute cura habeatur; Proindè Vicarios omnes in Domino hortamur, & omnes in conscientia obligamus, ut non tantum propria, sed etiam Superiorum suorum (quorum honestæ vitæ, & conversationis Religiosæ testes esse debent] conscientiæ rationem teneant, & si quid [quod absit) scandalosum in eis adverterint, id ad nos in posterum fideliter, sivè scripto, sivè quocunque alio modo deferre teneantur, omni tamen malo affectu odii invidiæ, aut vindictæ excluso.

Denique cum in Capitulo Generali I. prudenter sancitum habeatur, ut Vicarii triennio exacto, ad Conventum revo-

revocentur, ne videlicèt extra Claustrum manentes, in oblivionem Regularis disciplinæ, quæ maximè in Communitate vigere debet veniant, eandem ordinationem in posterum diligentiùs, quàm hactenus observandam, & eos Fratres qui ultra triennium extrà manent, in Conventum revocandos esse declaramus.

De Executione PUNCTORUM, Ex præcedenti Visitatione relictorum.

QUia verò nonnulli tàm ex Beneficiatis quàm ex Vicariis, circa inquisitionem per Judices Commissarios, ad id specialiter deputatos reperti sunt, qui punctis sibi ex Visitatione Anno præcedenti per nos facta, ad exequendum relictis, vel non omnino satisfacerunt, vel penitùs ea exequi neglexerunt; Idcircò ne iam se prorsus liberos ac immunes, ab eorundem executione existiment, seriò mandamus ac præcipimus ut ea omnia & singula infra spatium unius Anni, à celebratione hujus Capituli computandi adimpleant, & exequantur; ac præhereà illi qui Regestra proventuum, ac suppellectilis tàm Ecclesiasticæ, quàm Domesticæ, secum pro Capitulo præsenti attulerunt, ut eadem infra Semestre in Conventum Miechoviensem transmitant, idque sub pæna privationis Beneficiorum, vel sub aliis, arbitrio nostro, irrogandis.

De Tempore OBLIGATIONIS, Constitutionum, in præsenti Capitulo sancitarum.

Ut

UT autem ea omnia & singula Statuta, quæ in hoc Generali Capitulo divina inspirante gratia, Communi totius Ordinis nostri accedentes consensu sancita ac decreta sunt, debitæ mandentur executioni; nullaque in posterum obligationis incertitudo à quopiam ex Fratribus prætendi possit. Statuimus & decernimus, ut postquam præsentes Constitutiones, sive scriptæ, sive Typis expressæ, ad manus in Conventum quidem Custodis, extra verò Provincialium Ordinis nostri devenerint, ipsiq; eas, Custos nimirum in Conventu, Provincialis verò in suis Provinciis publicaverint, & ad notitiam omnium Fratrum deduxerint, ab ipsa publicatione infra duos menses incipiant obligare, ità ut siquis posthac temerariè eis contravenire, vel eas aliter quàm par est, & per se sonant, pro suo libitu interpretari, ac proindè illorum executionem negligere ausus fuerit, pænas tam in iisdem Constitutionibus expressas, quàm etiam à nobis pro quantitate delicti imponendas, irremissibilitèr sit luiturus.

HORARUM DISTRIBUTIO

Ad DIVINA OFFICIA,

Et alia Regularia Munia in Conventu Miechoviensi ordinatè peragenda.

à Reverendissimo Dño Generali conscripta, & inter alia Reformationis Puncta, ex visitatione Patri Custodi pro executione demandata.

MATUTINUM.

Hora

HOra solita videlicet circa mediam noctem post pulsum Campanæ, qui adminùs uno quadrante præcedere debet, Fratres conveniant in Refectorium, ut inde in habitu decenti & zonis præcincti, omnes simùl ad Chorum egrediantur. Diebus solemnioribus præsertim primæ Classis exceptis, quibus in posterum horæ Matutinæ, circa tertiam post mediam noctem, in Choro inferiori, januis Ecclesiæ apertis, solemnitèr decantari debebunt, quatenùs illis populus; devotionis causa, commodiùs interesse possit.

Postquam in Ecclesiam convenerunt, facta ibidem Venerabili SACRAMENTO debita reverentia, dicta item flexis in terra genibus, Oratione Dominica, & Salutatione Angelica, à Patre Custode, vel si ipse absens fuerit, à Vicecustode signum inchoationis expectent, quo dato consurgant omnes, ad inchoationem officii, & sic stent usq; ad finem Gloria Patri &c.

Id decantando Matutino officio, aliisque diurnis horis, Pater Custos omnem curam adhibeat, ut sit cantus gravis, & intelligibilis, qui si aliqua præcipitatione vel concitata pronunciatione præpeditus fuerit, manus pulsu in gravitate retineantur.

Intra Divinum Officium, nemo ex Choro seu Oratorio exire audeat, nisi legitima causa (venia tamen priùs à Custode, vel in absentia ipsius à Vicecustode accepta) evocatus fuerit, sub pœna per Patrem Custodem assignanda.

Absolutis horis, cum exeundum erit, non nisi priùs signo dato, simul omnes ex Oratorio egrediantur. Inde in Cellas, vel frigoribus ingruentibus, in commune hypocaustum sese recipiant. Nullusque audeat ineptis & vanis colloquis, alios orationi vel lectioni vacantes impedire, vel silentium frangere; quòd deinceps, exceptis recreationis horis, semper in Refectorio & Dormitorio exactissimè servari debet. Quòd si quis contrarium fecerit, eum Vicecu-

stos

ſtos officii admoneat, cujus monitioni ſi non obtemperaverit, ad Patrem Cuſtodem deferatur, in quem ille graviùs advertere debebit. Si quis verò, niſi vera infirmitate impeditus, (de qua Patri Cuſtodi certò conſtare debebit) Matutinum officium intermiſerit, is cum uno ex Fratribus Profeſſis è Patre Cuſtode deputato, illud abſolvat; pro negligentia autem privatione unius ferculi; irremiſſibilitèr puniatur: hoc adjecto quod ingraveſcente alicujus negligentia, pæna quoque debebit ingraveſcere, juxta methodum in Punctis Reformationis à nobis præſcriptam.

Si quis autem initio Matutini non adfuerit, vel aliquid ex horis diurnis neglexerit, is pro hac negligentia quinque Orationes Dominicas tempore prandii flexis in terra genibus recitabit.

Hora Prima & Tertia.

PRimam pulſus præcedat media hora ut uno quadrante ſe veſtiant, & altero meditationibus, & aliis piis Orationibus ad exercitium Matutinum ſpectantibus vacent. His completis ſignum detur ad inchoationem primæ: temporibus quidem æſtivo & Adventus hora 6. Hyemali verò hora 7. Dum autem Prima in Hyeme decantatur lectum Sacrum, in æſtate autem, circa ortum ſolis propter homines occupatos celebretur.

Poſt Primam immediatè Maturum Sacrum cantatum ſubſequatur, quo inchoato lectum quoque Sacrum in Superiori Oratorio per Presbyterum à Patre Cuſtode aſſignatum inchoari debet, quod integrum omnes Fratres, præſertum qui eo die non ſunt celebraturi, ſub pæna arbitrio Superiori irroganda, devotè & attentè audire à modo teneantur.

H Poſt

Post Maturum Sacrum Tertia immediatè, præsertim diebus profestis succedat; Hac absoluta quidquid supererit temporis infra Tertiam & Sextam, id totum impendent, Juniores quidem lectioni quæ prælegetur audiendis & aliis Scholasticis exercitiis; Presbyteri autem lectioni casuum Conscientiæ, & Sacræ scripturæ, nec quisquam vanis colloquiis vel minùs necessariis deambulationibus, alios impediat. Et si quis talis repertus fuerit, in eum Pater Custos advertat. Si quis verò compotationibus cremati, vel aliis minùs honestis occupationibus indulserit, talis graviori pæna mulctari debet.

SVMMVM SACRVM, & SEXTA.

SUmmum Sacrum diebus Festis statum post Tertiam subsequi debet, aliis verò diebus Æstivo tempore hora 9. Hyemali verò hora 10. per Scholares decantetur. Post Summum Sacrum in Festis duplicibus & semiduplicibus, reliquis verò temporibus ante (juxta ordinationem in Rubricis Missalis Romani præscriptam] Sextam Fratres cantabunt. Finita verò Sexta, vel Summo Sacro (post quod diebus solennioribus Sacrum lectum propter hospites haberi debet) omnes Fratres sub privatione nobilioris ferculi ad Benedictionem mensæ tempestivè conveniant, quæ absolvetur ab Hebdomadario cum gravi & distincta pronunciatione.

PRANDIUM.

JNtra Prandium modestia & silentium juxta Constitutiones Ordinis serventur, & lectio Sacra instituatur, ac unus ex Presbyteris secundùm Ordinem cum uno, vel si necesse fuerit, etiam cum altero ex Junioribus mensæ inservi-

serviat. Quæ ultra tres quadrantes tàm in prandio, quàm in cœna protrahi non debebit.

Nóna.

PRandio finito post Gratiarum actiones ad decantandàm Nonam [nisi ex præscripto Rubricarum ante Prandium esset absolvenda] in Chorum se conferant, & eundo Psalmum Miserere decenter & devote recitent. Nona absoluta horam unam recreationi impendent: hac finita lectioni & scripturæ Sacræ aliisque actibus Religiosam vitam concernentibus, operam dabunt ad Vesperas usque; Vicecustode tanquam morum Magistro id attendente, & negligentes Patri Custodi deferente.

Vesperæ.

PRo Vespertinis precibus pulsabitur tempore Æstivo hora 3. tempore verò Hyemali hora media post secundam, quæ per Scholares cantabuntur, pro quibus etiam absolvendis omnes Fratres in Oratorium semper conveniant. In Vigiliis autem & diebus solennioribus omnes ad Chorum inferiùs in Ecclesiam tempestivè descendant, nec illos Custos in Choro expectet; qui autem tarde venerit, is uno poculo cerevisiæ privetur.

Similiter etiam quicunque ex Fratribus diebus Festis Missæ solennis in Choro non interfuerit, vel Concionem audire neglexerit, privatione duorum ferculorum puniatur. Postquam verò in Chorum venerint, & locum proprium in Stallo occupaverint, statim cum ea qua par est devotione, orationibus incumbent, & à mutuis colloquiis, ac non necessariis deambulationibus abstinebunt. Post Vesperas autem habebunt recreationis mediam horam, deinde lectioni & aliis Religiosis exercitiis ad Completorium vacabunt.

COMPLETORIVM & CÆNA.

COmpletorium dato per Patrem Custodem sive per Vice custodem signo, tempore quidem Æstivo hora 5. Hyemali verò media post quartam Fratres omnes cantabunt in Oratorio; quo finito Cæna seu Refectio succedat: in qua Silentium, Lectio Sacra, & alia omnia quæ de prandio præscripta sunt serventur.

HORA RECREATIONIS, Et dormitum se conferendi.

POst Cænam habeant unam horam in Refectorio, vel Dormitorio modestæ deambulationis ob digestionem, vel etiam honestæ ad invicem collocutionis. Qua finita & signo per Patrem Custodem dato, omnes statim ad Chorum conveniant, & Litanias in Officio Patronorum specificatas devotè decantent, ac inde recta in cubicula sese conferant, ibidemque uno quadrante examini Conscientiæ & Orationibus ex Thesauro Precum, vel aliis piis libellis ad id accommodatis vacabunt, altero autem vestes deponent, & cubitum se conferent; nec amplius deambulationibus, & multominus compotationibus, tàm in Refectorio quàm in Cellis indulgeant, nec ullus deinceps strepitus in Dormitorio audiatur, idquè sub pæna carceris unius diei irremissibiliter irroganda. Quicunque autem Ordinationi nostræ temerè contravenerit, in eum per Patrem Custodem severè advertatur. Et si quis (quod absit) fuerit incorrigibilis, ad nos pro graviori animadversione deferatur. In cujus rei fidem, præsentes manu propria subscripsimus, & Sigillo nostro communiri mandavimus. Dat: in Conventu nostro Miechoviensi die 9. Novembris.

Anno Domini 1619.

Literæ

Literæ Indictionis Capituli Generalis.

MATHIAS
ŁUBIENSKI
CANONICORUM Regularium Ord: Sepulchri Dñi Hierosolymitani, Conventus Miechoviensis PRÆPOSITUS Generalis &c. &c.

Universis & singulis Rndis ac Venerabilibus Fratribus, Præpositis, Parochis, ac cæteris Canonicis Regularibus SS. Sepulchri Domini Hierosolymitani qui Capitulo Generali Miechovien: interesse tenentur. Fratribus charissimis Salutem in Domino.

LAudabili usu, ac diuturna consvetudine, in Religione nostra receptum & observarum fuisse, cùm ex traditione Majorum nostrorum, tùm ex variis literarum munimentis ad nos transmissis intelleximus, ut singulis trienniis, visitatione Ecclesiarum Conventui nostro Generali Miechoviensi annexarum præmissa, Capitula Generalia indicerentur, ad quæ omnes Ordinis nostri Fratres, præsertim verò ij, quibus cura alicujus Ecclesiæ est demandata, con-

venirent, & ad Regularem disciplinam retinendam ac restaurandam in communi Consilia sua conferrent. Quæ quidem consvetudo, cum jam à multis Annis sit intermissa, non sine insigni Religionis nostræ iactura; Nos quàmprimùm divina voluntate ita disponente, & unanimi Consensu omnium vestrum ad id accedente, regimini (licet indigni) hujus Universi Ordinis ante triennium admoti sumus, statim de indicendo hoc Generali Capitulo serio cogitare cæpimus. Cùm tamen ad id ritè & utiliter obeundum plurimum conducere videremus, si priùs statum & conditionem omnium Ecclesiarum nostræ Jurisdictioni subjectarum perspecta haberemus; ideo quamprimùm nobis per alias occupationes licuit, Anno Superiore universum ferè Regnum ejus rei causa obivimus, & singulas Ecclesias Ordinis nostri (ijs tantum exceptis, quæ extra fines Regni, ob præsentes ibidem motus, commodè adiri non poterant) in persona nostra adiimus & visitavimus. Quo quidem negotio ut cunq; pro virium nostrarum imbecillitate peracto, & iis quæ ad præsens necessaria esse videbantur, in singulis Ecclesiis præscriptis, & ordinatis, communicato priùs cum Consiliariis nostris Consilio, Generale Capitulum hoc Anno Miechoviam convocandum & indicendum, Deo omnipotente authore esse censuimus, prout per præsentes literas nostras, (quod utinam Religioni nostræ feliciter cedat) convocamus & indicimus, Die Decima Nona Mensis Octobris Anni præsentis inchoandum. Cui quidem Capitulo, etsi omnes Fratres etiam extra Conventum degentes, de jure & consvetudine adesse obligantur, ne tamen Ecclesiæ illæ, quibus inserviunt, si omnes eas deserèrent, debitis interea officiis defraudentur, hoc moderamen adhibendum esse duximus, ut uno, vel altero Fratre (quod si solus tantùm sit curatus, aliquo sæculari Presbytero) penes Ecclesiam relicto,

cto, qui aliorùm absentiam suppleat, reliqui omnes, tàm Curati, quàm etiam Vicarii, pro die Superiùs specificata Miechoviam se sistant, atque præhabita secum matura deliberatione, ea parata habeant, quæ in hoc Capitulo utiliter proponenda esse censuerint. Ac præterea Curati omnes, ac quilibet eorum afferant secum suas præsentationes & Investituras; Rationes suorum Proventuum; Indices rerum suarum, ac Inventaria suppellectilis Ecclesiæ: sintq; parati sufficienter, nos, ac universum Capitulum informari, de Ecclesiarum suarum statu, nec non etiam de eo, quomodo Ordinationibus nostris, ex præcedenti visitatione nostra sibi præscriptis hactenus satisfecerint. Quod si verò aliquis eorum (quod tamen minimè optamus) vel ob decrepitam ætatem, vel ob adversam valetudinem, adesse non possit, is tamen cùm sufficienti absentiæ suæ excusatione, & cum aliis requisitis, superius specificatis, Vicarium suum expedire, vel si illum non habuerit, per viciniorem Fratrem ea transmittere, non negligat. Ut autem præsentes literæ, ad eorum quorum interest notitiam citius perveniant, volumus ut ab eo, ad quem primo à nobis transmissæ fuerint, ad viciniorem Ordinis nostri Ecclesiam, sine ulla mora, transmittantur. Donec circulus Ecclesiarum eo Ordine, qui in superficie hujus edicti nostri, adnotatus est, absolvatur, & penes ultimum remaneant: cum attestatione singulorum Beneficiatorum nostrorum, quando ad illos delatæ, & quando ad viciniorem Præpositum, vel Parochum, ab iis transmissæ fuerint Ille autem ad quem postremò pervenerint, eas secum auferre, & in futuro Capitulo exhibere teneatur. Hæc autem omnia & singula in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub pænis à Canonibus, contra ejusmodi negligentes constitutis, ac aliis à nobis, pro arbitrio nostro infligendis præcipimus. Ac in evidentius ejus rei testimonium, præsentes manu

nostra

nostra subscriptas, Sigillo nostro communi mandavimus. Datum in Conventu nostro Miechoviensi. Die Tertia Mensis Augusti. Anno Millesimo, Sexcentesimo. Vigesimo.

Jejunia in Capto 2do Grali assignata — — fol. 16

600